

இனியதமிழ் ஏடு
இரு திங்கள் ஒன்று.

புவரசு

கார்த்திகை-மார்கழி 96.

Poovarasu.

புவரசு வெது ஆண்டு நிறைவுப் போட்டி
வீரங்கள் உள்ளே...

21.09.1996 அன்று பிறேமன் நகரில்
பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம் கண்ட
செல்வி கலைநிதி நவரட்ணம் அவர்களை
பூவரசு வரழ்த்துகிறது!

பாவம் ராகம் தாளம் எனவரு
பைந்தமிழ்க் கலையின்னே
நாடும் வீடும் நல்லவர் மனமும்
நயந்திட அரங்கு கண்டாய்!

ஆடற் கலையின் அருமைகள் பரிந்து
தேடற்கரிய சீர்நலம் பெருகிட
வளர்வாய் கலைநிதியே - வரம்
அருள்வான் உமைபதியே!

வாழ்க! வளர்க!

புவரசு

இனிய தமிழ் ஏடு
இரு திங்கள் ஒன்று

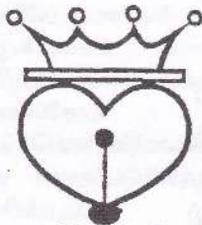
இதழ்:- 42

கார்த்திகை - மார்ச்சு 96.

Nov.-Dec.-1996.

ஆசிரியர்

இந்தாமகேவத்.

இனிய தமிழ் ஏடு.

வெளியீடு

புவரசு கலை, இலக்கியப் பேரவை.

முகவரி

Poovarasu

Sinniah Maheswaran,

Otto Brenner Allee -56,

28325 Bremen,

Germany.

பென்மார்க்கிவிருந்து

வேலணையூர் பொன்னண்ணா.

பிரான்சிவிருந்து

மணிகண்டன்

ப.இராஜகாந்தன்

நெதர்லாந்திவிருந்து

க. ஸ்ரீதாஸ்

மலேசியாவிவிருந்து

கீ.அருணாசலம்.

சுவீடிவிருந்து

எஸ்.நளாஜினி

ஏ.ஜே.ஞானேந்திரன்

ராஜன் ஸ்.

பெர்லினிவிருந்து

திருமதி புஷ்பராணி ஜோர்ஜ்.

எழிலன்

எம்.மெஸ்ஸார்

க. ஜோர்ஜ்

வீ. ஆர். வரதராஜா

கொற்றையூர் வாசன்

மதிவதனி விஜயகுமார்

இராஜன் முருகவேல்

கதைகளில் வரும் பெயர்கள் சம்பவங்கள் அனைத்தும் கற்பனையே. கவிதை, கட்டுரைகளின் கருத்துக்களுக்கு படைப்பாளர்களே பொறுப்பாவார்கள்.

-ஆசிரியர்.

மலம்வயர்ந்து வந்ததனால்.....

எஸ்.நளாஜினி.

நில்லடா தமிழா! நிலை குலைந்த வாழ்வை
 நிலைப்படுத்த உறுதி கொள்வாய்!
 சொல்லடா! உன் வாழ்க்கையில்
 இதுவரை சுகமென்ன கண்டிருந்தாய்?
 விப்பட்டுழன்றிட்டு வெற்றிகள் தாங்கிய
 வீர உணர்வுகள் எங்கே போச்சு!
 வீழ்தலும் எழுதலும் கற்பனை என்றால்
 விடுதலை உணக்கெதற்கு?

கொடுத்திட்ட கடன்வாங்க வருபவன் போலீஸ்
 கூற்றுவன் வருவதைப் பார்!
 குண்டுகளை மலையெயன் கொட்டிய மண்ணில்
 கொடுமைகள் புரிவதைப்பார்!
 அண்ணையை தந்தையை ஆருயிர் அண்ணன்மாரை
 மண்ணுக்குள் உரமாய் இட்டிடாம்!
 பெண்கள் என்று ஒதுங்காமல் தங்கையும் அங்கே
 போர்க்களம் புகுவதைப் பாராய்!
 தன்னை அழித்து மண்ணைக் காத்திடும்
 தாயகத்தின் தியாகங்கள் ஏன்?
 உன்சையும் நாளையுள் சந்ததியையும் காத்திட
 உயிரதைப் பணயம் வைத்தார்கள்!
 அந்நிய மண்ணைக் கொடுத்தாய் எண்ணிய
 வாழ்வை அனுபவிக்க நிலைக்கவாமோ?
 பண்ணிய பூமியை மறந்து நீ பிரிந்ததால் இங்கு உன்
 புகழ்து நிலைக்குமாமோ?
 மண்ணைக் தாயாய் கொண்டவன் நீயா
 மாயையை உண்மையென்று மயங்கினாயோ?
 கண்ணைக் குருடாக்கி கயமைகள் புரிந்திட நீ
 கண்டிப்பும் நிலைக்க வேண்டாம்!

ஈழத்தராயின் இருவழியில் குருதி சிந்தி
 இன்னல்கள் படுவதைப் பாராய்!
 கோழைத்தனத்தால் உன் முகவரியை மறைத்திட்டு
 மீளாமல் வாழ்வையிங்கு மிகைப்படுத்த எண்ணவாடீமா -நம்
 தேசம் மறந்துவக தேசமெவாம் அலைகின்ற
 தேமதூரத் தமிழ் மகனும் நீயவ்வீவார
 வாழ வந்ததனால் நாதியில்கை என்றிங்கு
 வந்த மண்ணில் சொல்லிக்கொண்டு திரியவாடீமா
 மண்ணிலுந்து மதியிலுந்து மக்களையும் நீ பிரிந்து
 பெண்கையின் தன் மானத்தை மாற்றாள் மண்ணில்
 பெண்கையின் விட்டுவிட்டால் நன்மையாடீமா
 அந்நிய மண்ணில் அடிபடுத்தி உன் மொய் சிவிர்த்தால்
 கண்ணிலும் இனிய தாயின் காவியத்தை மறைக்கவாடீமா
 கண்ணிலுக்குள் இதமான காட்சிகளைக் கண்டிங்கு
 கண்டிங்கில் மிதந்து நீ திரியவாடீமா -நாளை
 கொஞ்சம் தமிழ் பொதிந்த குழைமொழி பேசும் பிள்ளை
 உன் நெஞ்சம் விகைக்க நெர்மாறாய் மொழிபேசும்
 சீதன் ஆதன் சிக்கல்கள் வலிகைகெட்டு பெண்கை
 சீரான வாழ்வு கொள்ள சீறியெழும் மக்களைப் பார்
 பாராளுமன்றம் அறிவுகைய பணியுணைக் கற்றறிந்து
 மீளும் உன் தாயகத்தை மிகைப்படுத்த உயிர்கொடுப்பாய்
 நாளை தமிழ் உலகில் நலம் நிறைந்த வாழ்வு வரும்
 ஏழ்கையின்றி ஒரு குடையின் கீழ் இன்பமாய் வாழ்ந்திடலாம்.

பூவரசு அதிர்ஷ்டவாசகர்
 தெரிவுப்போட்டி
 விபரங்கள் 5ம் பக்கம்

பூவரசு

7வது ஆண்டை நோக்கி...

வாழ்த்தும்
வாசக நெஞ்சங்கள்

புலம்பெயர்ந்து வாழும்
எம்மக்களுக்கென சீரும்
சிறப்புமாகப் பல ஆக்கங்களை
பகிர்ந்து அளித்து சிறப்புடன் வேது
ஆண்டினை நிறைவு செய்யும்
பூவரசு சஞ்சிகையை மனதார
வாழ்த்துகிறேன்.

உலகில் எந்த மூலையில் எம்
தமிழன் வாழ்ந்தாலும் அவன்
தனதுதாய்மொழியை பண்பாட்டை
சமயத்தை மறந்துவிடாது பேணிக்
காப்பதும் பாதுகாப்பதும்
இயல்பானதே.

அந்நிய நாட்டில் ஒரு தமிழ்ச்
சஞ்சிகையை உருவாக்கி பல
இடையூறுகளின் மத்தியிலும்
தொடர்ந்து அதனைச் சிறப்பற
வெளியிட்டு வரும் அரும்
பணிக்காக ஆசிரியரையும்
பாராட்டுகிறேன். தொடர்ந்தும்
பூவரசு நமதுதமிழுக்கு நற்சேவை
புரிந்து பல்லாண்டுகாலம்
தழைத்து வளர்ந்திட
வாழ்த்துவோம்!

திருமதி ஜெயா நடேசன்.
(Havixbech)

ஆறாண்டுக்கு முன்
ஒருமாவைப் பொழுதில்
பிரேமன் நகரில்
ரேனேவர் கவர்ச்சார நிலையத்தின்
அந்தச் சிறிய அறங்கில்
நம் தமிழையும்
நம் தாயகத்தையும்
மனம்கொள்ள வைத்து
நிலைநாட்டப்பட்டது
இனிய தமிழ் ஏடான
இலக்கியப் பூவரசு!
கலை, கவர்ச்சாரத்தையும்,
நம் தமிழ்க்
காவியச் சிறப்பையும்
உள்ளங்களில் பதியமிட்டு
தமிழ் இலவங்கள் தோறும்
விருட்சமென
எழுந்து நிற்கிறது!
வளரும் காலத்தில்
புதுப்புதுவான வளர்ச்சியையும்
நரத்தையும்
வாசகர் மத்தியில் பதிவாக்கியுள்ளது!
பூவரசு நிழலினிலே
புதுப்பாட்டுத் தந்தவரும்
புதுமைக் கருத்தமைத்தும்
பொன்னெழுத்தும் பதித்தவரும்
தம்மைக் கலைஞரெனத்
தடம்பதிக்க வந்தவரும்
பத்தாக நூறாகப் பல்லாயிரமாக
பூவரசு வாசகராய்ப்
புரிந்து நிற்கின்றார்.
ஒரு நகரம் ஒருநாடு
ஒரு உலகம் என வளர்ந்து
உள்ளங்கள் யாவும்
சொந்தமெனக் கொண்டாடும்
இனிய தமிழ் ஏடு
என்றென்றும் வாழட்டும்.

— க. விக்கினேஸ்.
(பிரேமன்)

அன்பு வாசகநெஞ்சங்களுக்கு!

நீங்கள் அனைவரும் பங்கு கொள்ளத்தக்கதாக
பூவரசு அதிர்ஷ்ட வாசகர் போட்டி!

பூவரசு வாசகர் வட்ட விண்ணப்பப்படிவங்கள்
கடந்த மாதம் முதல் பூவரசு வாசகர்கள் அனைவருக்கும்
அனுப்பப்படுகின்றன.

எல்லா விண்ணப்பப் படிவங்களிலும் அங்கத்தவ
இலக்கங்கள் இடப்பட்டுள்ளன.

பூவரசு 7வது ஆண்டு ஆரம்பச் சிறப்பிதழ்
வெளிவரும் நாளன்று (1997 கைமாதம்)
இந்த அங்கத்தவ இலக்கங்கள் குலக்கல் முறையில்
அதிர்ஷ்டம் பரக்கப்பட்டு
மூவர் அதிர்ஷ்ட வாசகர்களாகத் தெரிவு பெறுவார்கள்.

பூவரசு சிறப்புப்பரிகளை வழங்கி இவர்களைக் கொளவிக்கும்.

பூவரசு வாசகர்வட்ட விண்ணப்பப் பத்திரத்தை நிரப்பி
அனுப்பிவைக்கும் வாசகர்கள் மட்டுமே இப்போட்டியில்
பங்குபெறும் தகுதிபெறுகிறார்கள்.

ஆகவே-

உங்கள் விண்ணப்பப் பத்திரங்களை உடன் நிரப்பி அனுப்பி
வைப்புகள்!

இதுவரை விண்ணப்பப் படிவங்கள்
கிடைக்கப் பெறாத வாசகர்கள் அல்லாத புதிய வாசகர்கள்
பூவரசு முகவரிக்கு எழுதி
விண்ணப்பப்படிவங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
நன்றி!

அன்புடன்,
இந்துமகேஷ்,
அமைப்பாளர்,
பூவரசு கலை, இலக்கியப் பேரவை.
ஜெர்மனி.

திசைமறறாத ஒளிகள்

~திருமதி புஷ்பராணி ஜோர்ஜ்.

முழுமதிபோல் அழகுமுகம்
வளர் பிறைபோன்ற நெற்றி
அதில் அசைந்தாடும் சுருள்முடி
முக்காடிட்டுள்ளே கருங்கூந்தல்
தொட்டபொருள் நோகா மெண்கரங்கள்
மாகபடாத மரியாள் அழகின் திருவுருவம்.
தலைநிமிர்ந்து வாழும் தாவீது வம்சம்
பொன்னிகரில்லாத் தந்தை சூசையப்பர்
மணங்கவரில்லத்தரசியாகக் கைக்கோர்க்கக்
காத்திருந்தார் கன்னியாம் மரியானை.
அவளும் தன்னரும் கணவனை எண்ணியே
இறையடி வணங்கினாளாம்
வானவன் இறைவன் தூதன் 'கபிரியேல்'
அவள் செபவேளையில் மகிமையாய்த் தோன்றி
"மாமரியே! கலக்கம் வேண்டாம்.
ஆண்டவர் மகனார் உந்தன் உதிரத்தில்
கனியாக உதிக்கப் போகிறார். அவரது சித்தமிது.
தூன்பத்தில் இன்பம் கண்டு இறையருள்
தரும் மகவை உம்மரும் மைந்தனாகப் பெறும்
அரும்தவம் உந்தன் செய தபமன்றோ"
கன்னி நொடியில் கதிகலங்கி
"கணவனை யான் அறியேன்.
கன்னிமை குன்றாக் கன்னி நான்
இல்லறம் கண்டேன் அல்லேன்
இப்படி மகவைப் பெற்றால்
எப்படி தலைநிமிர்வேன்
ஏனிந்த வார்த்தை பகர்ந்தீர்
எப்படியாகும் இது? விளக்கமாகப் பேசினீர்"

"தெய்வத் தாயே அஞ்சவேண்டாம்
வயோதிப வயதில் எலிசபேத்தும்
இறையருள் கொண்டதாலே
முதுவயதில் அவளும் கருச்சமக்கும்
இது அவளுக்கு ஆறாவது மாதமாகும்

இறை முன்னோடியாக அருள்பார் வந்துதிப்பார்.
 பரிசுத்த ஆவியாலே நெய்வந்த திருமகனும்
 உரிய காலத்தே உந்தன் உதிரமூலம் வந்திருவார்.
 மாதருள் மாணிக்கமே உலகப் பல பெண்ணினத்தில்
 மாசணுகாப் புனிதவதி நீதான் அதற்குத் தகுதிபெற்றாய்.
 அவருக்கு 'இயேசு' என்னும் நாமம்கூடி
 பாலோடு சீராட்டி நல்வழியில் வளர்த்திருவாய்"

திருவுளம் அறிந்த நங்கை தலைதாழ்த்திக்
 கீழ்ப்படிந்து மனமுவந்து "ஆண்டவர் அடிமை நான்"
 எனப் பகர்ந்தாள்.

மானத்தில் உதித்த மரி நல்லாள்
 மாதங்களைக் கடந்துவந்தாள்
 நிச்சயிக்கப்பட்ட சூசை இச்செய்தி கேட்டு
 சந்தேகம் அவரைத் தூரத்த
 பறைந்திட வகைதெரியா தன்னுள்ளே
 புழுங்கி மரியானை ஒதுக்கிட நினைத்தகணம்
 தேவதூதன் அவர்முன்னே தோன்றி
 "கன்னிமாதா எப்பொழுதும் களங்கமற்றாள்
 கண்பொழுதும் அவளை மாசுபடநினைத்தால்
 உந்தன் குறையன்றோ. அவளை மறுத்தல்
 உனக்கில்லையழகு பரிசுத்த ஆவியால்
 கன்னிமை குன்றாக் கருவுற்றாள்.
 அழகு குழந்தைக்கு இயேசு என்னும்
 பெயர் சூட்டி மூவரும் இணைந்த
 திருக்குடும்பமாகி நனிபெரும் வாழ்க்கைவாழ்வீர்"
 தேவதூதன் சொல்லிய வார்த்தைகள்
 அவரின் சித்தத்தைச் செம்மையாக்க
 இறைவாக்கினர் செப்பிய வார்த்தைகளை
 சிந்தையில் மீட்டுப் பார்த்து
 நாணித் தலைகுனிந்து இறை
 சித்தத்தை சிரமேற்கொண்டு
 மரியோடு சேர்ந்து மகவை எதிர்பார்த்திருந்தாள்.
 சேசார் மன்னன் குடிக்கணக்கெடுக்க
 அறிவித்த செய்திகேட்டு அதனை ஏற்றே
 மக்களோடு மக்களாக மழலை சுமந்திட்ட
 நிறைகர்ப்பிணி மரியானும் அவள்
 துணை சூசையும் வாழ் நசரேத் விட்டு
 பெத்தலேகம் நாடி மாறி காலத்திலும்
 இடம் பெயர்ந்து நடந்தனர்.

வீடுகள் சாலைகள் சனவெள்ளத்தில் மிதந்தது
 வதிவிட வசதிகள் நெருக்கடி ஆனதால்
 பேறுகாலம் பிரசவ வேதனை நெருங்கிய வேளை

ஆனிரைத் தொழுவத்தில் ஒதுங்கப் போயினர்.

மனிதரை மீட்டிட மனிதனாய் மாதவம்
மாய்கழி 25 நடுநிசிப் பொழுதில்
குழலினிய குரலோடு கூடிப் பூவாய் மலர்ந்தது
வானத்தில் மறுபடியும் சோதிச் சுடரொளி
வானவர் தூதர் ஆயர் முன்னே தோன்றி
"ஆயர் மக்களே! ஆயர் மக்களே!
அருள்மொழி வழங்க திருவவதாரன்
பாவங்கள் போக்கும் பரமகுமாரன்
கைத்துணி ஒன்றில் கண்கள் மலர்ந்து
ஆநிரைத் தொழுவில் மனிதனாய் அவதரித்துள்ளான்.
அவரின் ஒளிமுகத் தரிசனம் கிடைக்க எம்
திசைமாறாத ஒளிகளோடு கூடி வாரீர்
ஆண்டவர் திருமகன் பிறந்திட்ட வேளை
அவரின் மகிமை மேலும் அதிகரித்துள்ளது.
அன்னாரின் கருணை அமையப் பெற்றோர்
அமைதிபெறும் நாள் அருகினில் வந்தது.
திசைமாறா ஒளிகள் காட்டிவந்த
வானவர் சேனை இசை ஒளி பரப்பி
மாசில்லாத தேவபாலனை வாழ்த்தி மகிழ்ந்தது.
நடுநிசிப் பொழுதில் நடுங்கும் குளிரில்
பிறந்திட்ட மன்னன் கந்தையில் சுற்றிக்
கிடக்கக் கண்டனர்.
மின்னொளிப் பிழம்பாய் மேனிகொண்டு
தண்ணொளி பரப்பவந்த வேந்தனை
கண்களால் கண்டு மனம்
களித்தனர் ஆயர் குலத்தோர்.

இந்துமகேஷ்

எழுதும்
நெடுங்கதை

மானிகை வசதியில்லை மடியமர்த்த சொந்தபில்லை.
 பஞ்சனை மெத்தையில் தூளிகை ஏதுமில்லை
 மாட்டுடைத் தொட்டில் ஒன்றில்
 அமைதியாகத் தூங்கியவனை "வாழியவே!"
 என்றே தூதர்கள் துதித்துப் பாட சேர்ந்தே
 ஆயர்களும் வணங்கியே பாடினர்.

யூதருக்குச் கடரொளியாக பிறந்திட்ட பெட்டகமே
 இழந்தொழிந்த இஸ்ராயேரே வாழவைக்கவந்தவனே
 பாவிகள் பாவம் போக்க பாரினில் பிறந்தவனே
 மாரி பொழிந்து மாநிலம் செழிக்க பூத்தவனே
 வானின் முழு மதிபோல் குளிர்ந்தவனே
 ஒரு குடை நிழலில் மானிடரை வழிநடத்த மனிதனானவனே.
 உலகத்து மாயைகளை ஒழிக்க மெய்யுடல் கொண்டவனே
 இம்மையில் மறுமைகாட்டும் அமைதிகாக்க அமைந்தவனே
 உன் நாமம் புகழ் எந்தனுக்கு ஆற்றலில்லை
 என் நாடு படும்பாடு சொல்லியழ வார்த்தையில்லை
 எம்பாலர் பதறுகிறார் பஞ்சத்தில் கஞ்சியில்லை
 எம்மவர்க்கு நாதியில்லை கேட்பதற்கு யாருமில்லை
 எம்மரும் தமிழ்மாதா ஈனமாய்ப் புலம்புகிறாள்
 அவளுக்கும் சக்தியில்லை. உந்தனை இறைஞ்சுகின்றாள்
 தன் மக்களைக் காக்கவேண்டி. உந்தனுக்கு
 அவள் குரல் கேட்காதோ? அவள் உன் தாய்தானே?
 அவள்மானம் காக்கவே, கொடியோர் மணம் மாறவே,
 தமிழீழத்தாய் வெற்றி பெறவே, விடுதலையை
 எம்மவர்க்கும் பெற்றுத்தாராய் தேவபாலா
 எம் நாட்டிற்கு அமைதி விரைவில் கிடைக்க வேண்டும்
 ஆண்டவரினீ சமாதானம் என்றும்
 எமக்கு வழிகாட்டியாக வேண்டும்
 எம்மக்களுக்கு வழிதவறாத ஒளிகள் மீண்டும் தாராய்!

□

சிலருக்கு சிலது.

அடுத்த இதழில்!

எழிலன் எழுதிவரும்.....

சத்தியத்தின் சுவடுகள்

சுவடு ஏழு

கடுமையான புயல் வரப்போவதைத் தெரிந்திருந்திருந்தும் அதிலிருந்து தப்புவதற்கு ஏற்ற முன் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதும் புயல் வந்த பின்னும் அது போய் மீண்டும், அமைதி வந்துவிடும் என்று நம்பி இருப்பதும் முன்யோசனையற்ற அரசியல்வாதிகளின் கண்ணோட்டங்களாகவே பொதுவாக இருப்பதுண்டு. அவர்கள் தற்காலிக வசதிகளுக்காக நிரந்தர நன்மைகளைக் குழிக்குள் போட்டுப் புதைத்துவிடத் தயங்க மாட்டார்கள். சரித்திரத்தில் இடம் பிடித்துவிட, சம்பவங்களை நம்புபவர்களாய் இவர்கள் காலத்துக்கேற்றபடி தம்மை மாற்றிக் கொள்வார்கள். அதனால் நீதியை அவர்கள் அடையாளங்கண்டு கொள்ள மறுப்பார்கள். அதன் வெற்றியில் தம் அழிவை உணர்கின்ற தன்மையை அடைந்துவிடுவார்கள். அதனால்தான் அரசுகள் உலகெங்கும் தனிநபர் நன்மை காக்கும் நாடகமண்டப்பங்களாய் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

சுதந்திரத்தை விழையும் இனங்கள் இந்த அடிப்படை உணர வைக்கப்பட்டு வழிநடத்தப்பட்டாலே அடிமைத்தனமென்ற புயல் வருமுன்னமே அதைத் தடுத்து விட ஆயத்தஞ் செய்து கொள்ளும் கடமையை அவை உணருதல் முடியும்..

வரவிட்டதோ, பிறகு அதிலிருந்து மீள்வதே பல தலைமுறைகளை அடகுவைக்க வைத்துவிடும்.. இது வரலாற்று உண்மை.

வெள்ளையர்களின் பாதங்கள் படிக்கையிலே தென் ஆபிரிக்க கறுப்பரினங்கள் தம்மை அந்தப் புயலுக்குள் சிக்க வைத்துக் கொண்டதால் தங்களைத் தாங்களே இழிந்த

இனமாக நினைத்துக் கொண்டு, அதுவே தமது தலைவிதி என்று வாழப் பழகிக் கொண்டிருந்தார்கள். இளஞ்சமுதாயம் தனது சிந்தனைத் தெளிவென்ற தேனைத் துளித்துளியாய் விட விடத்தான்.....

அவர்களுக்கு அதன் அருமையும் தாற்பரியமும் அத்தியாவசியமும் புரியத்

தொடங்கின. தமது முன்னோர் செய்த பிழையால் தாம்படும் தூயரம், தம் வருங்கால சந்ததிகளைத் தொற்றிவிடக்கூடாது என்று தெட்டத்தெளிவாக அவர்கள் உணரத் தலைப்பட்டார்கள்.

அன்றைய வெள்ளையாட்சி செய்துவந்த மிக முக்கிய நடவடிக்கை என்னவென்றால் வெள்ளை முதன்மை மனப்பான்மையை அதாவது White supremacy யை ஏற்று

நிற்கும் தாழ்வுமனப்பான்மையை கறுப்பின மக்கள் மத்தியில் மிக ஆழமாகப் பதித்து வந்ததே ஆகும்.

கல்வியில், பதவிகளில், வாழ்விடவசதிகளில், வாக்குரிமையில், நிர்வாக அமைப்பில் என்று எல்லாத்திசைகளிலும் அது கறுப்பினத்தை அடக்கியொடுக்கி உதாசீனப்படுத்தியதன் தாக்கமானது, மக்களின் மனங்களை மீள நிரப்ப முடியாத பள்ளங்களாய், படுகுழிகளாய் ஆக்கி வைத்திருந்த அந்தக் காலத்தில், சிந்திக்கும் சக்திக்கும் அவர்களுக்கும் இடையில்ருந்த வறுமையென்ற தீயானதன் வெப்பமே முதன்முதலில் அணைக்கப்பட வேண்டியதாகவிருந்தது. ஆனால் அது சாத்தியமா என்றால் இல்லை என்றே பதில் வந்தது. ஆகவே அந்த நெருப்பினை வைத்து, அதன் காரணத்தை முன் வைத்து மக்களைச் சிந்திக்க வைத்தது புதிய சமுதாயம்.

அனைத்துக்கும் அடிப்படை சுதந்திரமின்மை என்ற ஒன்றுதான் என்பதுவும் அது இயற்கையானதல்ல வந்தேறு வெள்ளையனின் திட்டமிட்ட சதியேயென்றும் தெட்டத் தெளிவாகவே மக்கள் உணரத் துவங்கியபின் இன்பத்தைத் துன்பத்தில் தேட வேண்டிய தூயயணிக்கான துணிவுடன் சுதந்திரப்பாதைக்கான படிக்கற்களைப் பதிக்கத் துவங்கினார்கள். ஆம்! சத்தியத்தின் பாதையில் அவர்களின் சுவடுகள் பதியத் துவங்கி விட்டன.

மக்களுக்குப் பாதுகாப்பும் நிலையுறுதியும் வேண்டும்.. ஏனெனில் அவையின்றேல் இயலாமை நிலை நிரந்தரமாகிவிடும் என்பது உறுதி. அதனால்தான் அதை நாடி மக்கள் கிளந்தெழுகின்றார்கள். போர் நிரந்தரமற்றது-அமைதியே நிரந்தரமானது-ஆனால் அமைதியை நிரந்தரமாகவே அந்தரத்தில் வைத்திருப்பவனான ஆதிக்கவாதியால் போர்தான் நிரந்தரமோவென்றும் சந்தேகம் மக்களின் மனங்களில் எழுந்துவிடுகின்றது.

அவனை வென்று அமைதியை வரவழைக்கும் பணியில், அவனது வழிகளே பின்பற்றப்பட்டால்தான் அவற்றைத் தகர்த்தெறியலாம் என்ற நிர்ப்பந்தமான நிலை ஏற்பட்டாலே அரசு பயங்கரவாதம்- மக்களின் ஆயுதப் போராட்டம் என்ற ஒரு வகையான இருவழிகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. ஒரே வழியில் ஆனால் இரு நோக்கங்கள் நிறைவேற முயலும் கட்டாயம் உருவாகி விடுகின்றது-அதாவது ஒன்று பறிப்பதற்காகவும் மற்றது காப்பதற்காகவும் மீட்பதற்காகவும் என்ற நிலை பிறந்து விடுகின்றது. முன்னது பயங்கரவாதம் பின்னது சுதந்திரவாதம்.. இதை மாற்றிச் சொல்லி ஆடுவனவே அரசியல்வாதம்., சுயநலவாதம், சந்தர்ப்பவாதம் என்பன.

தென்னாப்பிரிக்க வெள்ளை அரசானது தனக்குப் பாதகமான அனைத்தையும் அழித்து, ஒழித்து, பயமுறுத்தி வென்று விடலாம் எனக் கண்ட கனவானது இனியும் நடக்காது என்பதை உணரத் தொடங்கியதும் அடக்கு முறைகளைக் கட்டவிழ்த்து நடத்திய அராஜகமானது சுதந்திரத்தின் குரல்வளையை நசுக்கிக் கொல்ல முயன்ற முயற்சியாக தலைவன் நெல்சன் மண்டேலாவை சிறைக்குள் தள்ளி அடைத்தது.

மக்களின் நம்பிக்கைத் தீபங்களைச் சுடர விடாமல் தடுத்து விட்டால் அல்லது நசுக்கி விட்டால் தன் வெற்றி நிரந்தரமாகிவிடும் என்ற ஏகாதிபத்தியங்களின்

பலவீனமான நம்பிக்கைக்கு தென்னாப்பிரிக்க வெள்ளை ஆட்சியும் விதிவிலக்கல்ல என்பது அச்செய்கையினால் நிதர்சனமானது.

ஆனால்.....

நெல்சன் மண்டேலாவின் சிறையடைப்பு ஒரு மாபெரும் இடைவெளியை ஏற்படுத்தி மக்களையெல்லாம் திசையறிய முடியாத தந்தளிப்பில் ஆழ்த்தி வைத்துவிட்டதென்பதோ மறுக்க முடியாத உண்மையானது.

சிந்தனையாளர்கள் பலரும் கூடிக்கூடி இரகசியமாகப் பல வழிகளை ஆராய்ந்து விடை தேடினாலும் மண்டேலாவின் தலைமைத்துவத்தின் தனித்துவத்தின் இடத்தை நிரப்ப இன்னொருவரில்லாத பெருங்குறையை நிவர்த்தி செய்து கொள்ள இயலாமல் தத்தளித்தார்கள்.

விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒரு பெரிய இடைவெளி ஏற்படத் தொடங்கியது. சலனம் என்றவொன்று புகுந்து விட்டால் உறுதி குலைந்துவிடும். உறுதி குலைந்து விட்டால் பலவீனம் பெருகிவிடும். பலவீனம் பெருகி விட்டால் ஆற்றல் குறைந்து விடும். ஆற்றல் குறைந்து விட்டால்? அனைத்துமே சரிந்து விடுமே!

இந்த நிலையில் தான்.....

அன்றைய தென்னாப்பிரிக்க அரசியல் அரங்கில் ஏற்பட்ட வெறுமை நிலைமையை நிரப்பத்தக்க, சக்தியிக்க, தூய்மைமிக்க, தெளிவுமிக்க, ஆற்றல்மிக்க, நேர்மைமிக்க, துணிவுமிக்க ஒரு மாவீரன் தென்படத் துவங்கினான்.

சுயபுகழ் நாடா தனிப் பெரும் மைந்தன்

தலைவன் நெல்சன் மண்டேலாவின் இடத்தை மீண்டும் ஒரு தனிமனிதனால் நிரப்ப முடியுமா என்ற சந்தேகத்தைத் தீர்த்து வைக்குமாப்போல 1960 இறுதியளவில் வெளிப்பட்ட தலைவனின் பெயர்தான் பண்டு ஸ்டீபன் பிக்கோ (Bantu Stephen Biko) என்பதாகும்.

பிக்கோவின் தலைமைத்துவம் தனித்துவமானதும் புதுவடிவானதுமாக இருந்தது. அவன் தன்னை ஒரு போதும் ஒரு தலைவனாகக் காட்டிக் கொண்டதேயில்லை. ஒரு இயந்திரத்தின் உள்னியக்க கருவிபோலவே தன்னை அவன் வடிவமைப்பதில் அக்கறை கொண்டான். தனிநபர் துதியென்ற வழியை அவன் தன்னைப் பொறுத்த சகல வழிகளிலும் பிறர் பின்பற்றா வண்ணம் பார்த்துக் கொள்வதில் மிக அவதானமாக நடந்து வந்தான்.

கறுப்பின விழிப்புணர்வு (Black Consciousness) என்ற இயக்கத்தின் தலைமை அவனது பொறுப்பான தலைமையில் இயங்கினாலும் தான் அல்ல நாங்கள் அனைவரும் சேர்ந்தே இயங்கும் சக்தியென்ற நினைவையே மற்றவர்களின் மத்தியில் அவன் பதிப்பித்து வந்த நேர்மை அவனை ஒரு மிக வித்தியாசமான, சுத்தமான, தனித்துவமிக்க சக்தியாகவே அவனை மற்றவர்கள் அடையாளம் காண வைத்தது.

அவனது ஆற்றல் மிக்க கருத்துக்களும் அபிப்பிராயங்களும் இனமை முதலே அவை பங்கு கொண்ட நிகழ்ச்சிகளிலெல்லாம் அவனை தனித்துவமாகக் காட்டி வந்தன. தனக்குத் தானே தலைமைப் பட்டம் தேடியோடும் பொதுப்பணிப் பாசறைக்குள் தன்னை மற்றவர்களுடன் சமமாகக் கணித்து நடத்திக் கொள்வதற்கு எத்துணை நேர்மை வேண்டும்? ஆனால் பிக்கோ செயற்பாட்டின் தூய்மையை மிக நேசித்த சத்தியத்தின் புத்திரனாகவே திகழ்ந்த தமை அந்நாட்டின் சுதந்திரத்தின் பரிபீடத்தில் தலைபதித்த முதற் சுதந்திரப் பரிப்பொருளாக அவனை இறுதியில் தென்னாப்பிரிக்க சுதந்திரத்தின் சரித்திரத்தில் அழுத்திப் பதித்து விடப்பட்டிருக்கிறது.

அவன் அனுபவித்த வதைகள் - தண்டனைகள் - கொடுமைகள் அத்தனையும் சத்தியத்துக்கான விதைகளாகத் தூவப்பட்டன. அவற்றிலிருந்து ஆயிரமாயிரம் பயிர்கள் முளைத்தெழுந்து சுதந்திரப் பசியைத் தீர்க்கப் பெருமளவில் உதவின. அந்தச் சரித்திரத்தின் சில அத்தியாயங்களில் வடிந்த இரத்தத் துளிகள் அந்த மாவீரனது செந்நீரென்பதைவிட தென்னாப்பிரிக்க மக்களின் சுதந்திர தாகத்தைத் தீர்க்கக் கொட்டி நின்ற அருவியென்பதே பொருந்தும்..

கறுப்பின மக்களின் மனச்சாட்சியைத் தூண்டிவிட்டு, அவர்களின் சிந்தனையில் நாம், நமது என்ற தன்மப்பிக்கையை ஊட்டிவிட்ட பெரும் பணியைச் செய்யத் துவங்கின கறுப்பின விழிப்புணர்வியக்கத்தின் ஆணிவேராகவும் அன்றைய இளந்தலைமுறையின் கொழு கொம்பாக அது பட்டந்திட பெரிதும் உழைத்த பெரும்பணியாளனாகவும் பிக்கோவே இருந்தான். அவனை அதன் தலையாய வழிகாட்டியுமாக முன் நின்று வந்தான். அவனது கண் முன்னே சத்தியத்தின் வெளிச்சம் தெட்டத் தெளிவாகத் தெரிந்ததனால் முன் நின்று உறுதி சொல்லத் தயக்கமில்லாதவனாகவும் அருகிருந்தி அழைத்துச் செல்ல வழி தெரிந்தவனாகவும் அவன் திகழ்ந்தான் என்றால் அது மிகையன்று.

வெள்ளையரின மாணவர் மன்றங்களும் கறுப்பின மாணவர்களும்

அன்றைய ஆட்சிக் காலத்தில் கறுப்பின மாணவர்கள் பலரும் அங்கம் வகித்த வெள்ளையர் தலைமையிலான இயக்கங்கள் பல, கறுப்பின மனித உரிமை மீறல்களை எதிர்த்துக் கிளர்ந்து போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு வந்தன. பலர் அரசால் கைது செய்யப்பட்டு சிறையிடப்பட்டும் வந்தனர். உதாரணமாக, தென்னாப்பிரிக்க தேசிய மாணவர் ஒன்றியமானது ஆங்கிலம் பேசும் வெள்ளையின மாணவர் தலைவர்களையே பிரதானமாகக் கொண்டு இயங்கியது. அது கறுப்பின மாணவர்களின் உரிமை விடயங்களில் பிரதானமான போராட்டங்களை முன்னெடுத்த போது, அதன் தலைவர்கள் சிறை செல்லவும் கைது செய்யப்படவும் அடிக்கடி நேர்ந்தது. இதர இன இணைப்பு கொண்ட அங்கத்துவ முறையைச் சரியாகச் செயல்படுத்த அன்றைய சூழலும் சட்டங்களும் இடம் கொடுக்கவில்லை.

எதிலும் வெள்ளை ஆதிக்கம் என்ற சட்டரீதியான அணுகுமுறை காரணமாக, இவ்வாறான இயக்கங்களில் பெரும்பான்மை வெள்ளையின மாணவர்களாதிக்கம் தவிர்க்கப்பட முடியாத சூழ்நிலை நிரந்தரமாகியிருந்தது. இந்த காரணத்தால் கறுப்பின மாணவர்களின் தனித்துவத்தின் முக்கியத்துவம் படிப்படியாக உணரப்

பட்டதே கறுப்பின விழிப்புணர்வியக்கத்தின் அத்திவாரமாக ஆகியது எனலாம்.. தங்களுக்காகக் குரலெழுப்பும் இயக்கங்களென்றாலும் தங்களின் இயக்கமல்லதென்ற உணர்வினையே அது பிரதிபலிப்பதாக முடிவெடுத்து அதிலிருந்து பிரிந்து புதிய முற்றிலும் கறுப்பின மாணவர்களினதாகவும் தனித்தியங்கும் செயற் களமாகவும் கறுப்பின விழிப்புணர்வியக்கம் முகிழ்த்தெழுந்தது. அந்த துணிச்சல் மிக்க சக்தியின் பிறப்பிடத்தில் பிக்கோவே நின்றுருந்தான்.

சயமரியாதையும் தன்னம்பிக்கையும் தம்பிலே தங்கியிருக்கும் மனவுறுதியும் கொள்கைகளாக வேர்விட்டு, தலைநிமிர்ந்து தமக்குரியதைத் தாமே எடுத்துக் கொள்ளும் கௌரவ உணர்வு மேலோங்கத் துவங்கியது. ஆம், அன்றைய கறுப்பின இளஞ் சமுதாயம் தம் தகுதியைத் தாமே உணர்ந்து தமக்குரியதைத் தாமே பெறப் போராடப் புறப்படத் துணிந்தது. அந்த வீரப்போராட்ட வாகனத்தின் உள் இயந்திரமாக, முழுச் சக்தியாக பிக்கோ என்னும் இளஞ்சிங்கம் அமர்ந்திருந்தது

அந்த இயக்கத்தின் நோக்கமானது கடந்த கால சுதந்திரத்துக்கான

வழிமுறைகளையெல்லாம், அநேகமாக எல்லாவற்றையுமே விட்டு விலகி, மனதத்துவ ரீதியாக மக்களை சுயநம்பிக்கை பெற வைத்து வெள்ளையனைக் கெஞ்சிப்

பெறும் புாதையை விட்டு விலகி, தமதைத் தாமே பெறுமுரிமையை உணர்த்தி, வெற்றிப் பாதையைத் தேட குறிவைத்துப் போகத் திட்டமிட்டு இயங்கியது.

ஆனால் இந்த சுயநம்பிக்கை கொண்ட வழி முறையை வைத்தே சிலர் அந்த இயக்கத்திலிருந்தும் விலகித் தங்களுக்கான இயக்கங்களை வளர்த்துக் கொண்டார்கள்.

பிக்கோவும் அவனது சகாக்களும் அந்த நடவடிக்கைகளை மிகக் கடினமாகச் சாடி நின்றார்கள். காரணம், அவர்கள் பல்லின அங்கத்துவம் கொண்டு திகழ்ந்தாலும் வெள்ளை மாணவராதிக்கத்திலேயே இயங்கிவந்த தென்னாப்பிரிக்க மாணவர் ஒன்றியத்திலிருந்த தம்பின மாணவர்களை ஒன்றிணைத்துப் போராட்டத்தை இணைந்த பேரியக்கமாக நடத்தத் திட்டமிட்டிருந்தமைதான்.

அவ்வாறு பிரிந்து நின்று கண்டிக்கப்பட்ட இயக்கங்களிலொன்றான தென்னாப்பிரிக்க மாணவர் இயக்கம் கூட பிக்கோவின் வேர்த்திட்டங்களிலொன்றாகவே இருந்தது. தனிக்கறுப்பின மாணவர்களைக் கொண்ட இயக்கமாகப் பரிணமித்த தென்னாப்பிரிக்க மாணவர் இயக்கத்தின் தோற்றமானது இனவெறிக்கெதிராக அவ்வப்போது போராடிவந்த மாணவர் இயக்கமான தென்னாப்பிரிக்க மாணவர் ஒன்றியத்தில் பல புதிய எண்ணங்களுக்கு வித்திட்டுவிடும் சூழ்நிலை உருவாகத் துவங்கியது. கருவாகும் காலத்திலே உருவான பிரச்சினைகளால் கறுப்பின விடுதலைவேர் வேரூன்றிய வரலாற்றை அடுத்த பாகத்தில் தொடருவோமே!

(தொடரும்)

குறுகத் தறித்த குறள் நமக்குப்பணிப்பது. நல்லவைகளை பிழையில்லாமல் கற்று அதன்வழி நடந்து கற்றதின் நோக்கத்தைப் பூர்த்திசெய்தல் என்பதே.

அதேநேரத்தில் இந்த நல்லவைகள் என்பதையுங் கடந்து. அதாவது எந்த வரப்பும் இல்லாமல் நல்லது கெட்டது என்ற எல்லாவற்றையும் கற்றல் என்ற ரீதியில் கண்டதைக் கற்கப் பண்டிதனாவான் என்ற வாய்மொழியொன்றும் நம்மிடையே உள்ளது அனைவரும் அறிந்ததே. இந்த வாய்மொழி தன்னளவில் சிக்கல் கொண்டதாக இருப்பதால் அதன் வழி நடக்கும் நமக்கும் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாமல் இருக்கின்றது.

பிழை என்று தெரிந்தும் அவைகளை சில தேவைகளுக்காக செய்யவும், ஏற்றுக் கொள்ளவும் வேண்டியுள்ளது. நல்லது நீதியானது சரியானது என்றவொழுதிலும் பலவிடயங்களை மறைத்து வைக்கவேண்டிய நிலை நம் வாழ்க்கையில் ஏற்படுகின்றது.

அந்தளவுக்கு சிக்கல் நிறைந்த காலகட்டம் இது. ஒரு இடத்தில் பிழையானது இன்னொரு இடத்தில் சரியாகவும் அதே இடத்தில் நியாயமானது பிறிதொரு இடத்தில் படுபாதகமாகவும் அமைந்து விடுகின்றது.

ஆகவேதான் நாம் சரிக்கும் பிழைக்கும்மையே சிக்கித் தவிக்கின்றோம்.

சில வேளைகளில் இது எந்தவகை என்று தீர்மானிக்கமுடியாமல் நடப்பது நடக்கட்டும் என்ற மனப்போக்கில் அவற்றை நிறைவேற்றுவதும் தமது எதிர்பார்ப்புக்களுக்கு மாறாக அல்லது முற்றாக அச்செயல் பிழையாக அமையும்போது விதியின்மேல் பாரத்தைப் போட்டுவிடுவதும் நமது வாழ்க்கையில் சகஜம் என்பதோடு இது கண்டதையெல்லாம் கற்றதனால் ஏற்படும் விளைவு என்பதையும் காணத்தவறுகிறோம்.

இந்தப் பிரச்சினை நமது வாழ்தலுடன் தொடர்புடைய அன்றாட செயல்களில் மாத்திரம் காணப்படும் ஒன்றல்ல என்பதோடு எனது இந்த 'கற்க க-ச-டு-சி' என்ற மேற்கோள், நமது நாளாந்த மொழி ரீதியிலான உறவாடலில் காணப்படும் பிரச்சினையையே சுட்டிக்காட்டுவதாகும்.

நமது பழையதலைமுறையினர் ஆங்கில ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருந்ததாலும், அவர்களினால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட இளையதலைமுறையினரின் ஆங்கிலத்தின் மீதான அலாதிப் பிரியத்தாலும் நமது சாதாரண உரையாடலில் கூட ஆங்கிலச் சொற்கள் சாதாரணமாகக் காணப்படுகின்றன.

நாம் சில வேளை இப்படியான உரையாடல்களைக் கேட்டிருப்போம்.

"தம்பி உந்த பிளேன்னைலை (plane-ஆகாயவிமானம்) நான் ஏறி அங்க வந்து..." அல்லது "பிள்ளை உந்த லைட் (Light-ஒளி-Bulb-மின்குமிழுக்குப் பதிலாகப்பாவிக்கும்சொல்.) உடைஞ்சு எத்தனை நாளாச்சு...?" என்பது போன்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்களைக் கேட்கும்போது நமது பழைய தலைமுறையினர் இந்த ஆங்கிலப் பதங்களை தமிழ் என்று நினைத்துத்தான் கதைக்கிறார்களோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இதே போன்றுதான் இன்றைய காலகட்டத்தில் உலகெங்கிலும் வாழும் நம்மவர்கள், அவரவர் வாழும் நாட்டு மொழிச் சொற்களுடன் ஆங்கிலச் சொற்களையும் தம் சொந்த மொழி உரையாடலில் பாவிப்பது தவிர்க்க முடியாதுள்ளது.

இது எல்லா தரத்திலும் அதாவது 'நாலெழுத்து' படித்தோர் என்போரிலும், 'நாங்கள்' அதையும் தாண்டிப் பட்டப்படிப்பெல்லாம் படித்துள்ளோம்' என்போரிலும் காணப்படும் ஒரு பொதுவான நிகழ்வு. இதில் பிழையொன்றும் சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் பிழைபோகும் விடயங்களில் நாம் கட்டாயம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதில் நான் அக்கறை காட்ட முயல்கின்றேன்.

அதாவது பன்மொழி புலமைகொண்ட சமூகத்தைக் கனவுகாணும் நாம் எந்தளவுக்குக் கற்க கசடு அற... என்ற குறளுடன் ஒத்துப்போகின்றோம் என பரிட்சித்துப் பார்த்தால் நிறைய பிழைகளை சரி செய்து கொள்ளலாம்.

உதாரணமாக நாம் ஜேர்மனியில் உள்ள பல நகரங்களின் பெயர்களை டொச் உச்சரிப்புடன் சொல்வதற்குப் பதிலாக ஏதோ ஒரு புதுமுறையின் அடிப்படையில் அவற்றை உச்சரிக்கின்றோம்.

கசெல் (Kassel) என்பதை அதிகமான நம்மவர்கள் காசல் என்று ஒருவிதமாக இழுப்பதைக் கேட்டிருப்பீர்கள். இதேபோலவே 'டன்னன்பேர்க்' (Dannenberg) என்பதை, டானபேர்க் என்றும், பிரேமன் (Bremen) என்பதை பிரீமன் என்றும், எனபெடால் (Ennepetal) என்பதை என்னைபெத்தால் என்றும், (க்)கேன்ன் (Köln) என்பதை கேனீன் என்றும் சொல்வர்.

இதேபோல் இன்னும் நீண்டு கொண்டே போகும் பட்டியலைத் தயாரிக்கலாம். நம் தமிழில் இத்தகைய 'டொச்' மொழி உச்சரிப்புகள் இருக்கிறது இல்லை என்பதைவிட வேற்றுமொழியென்றை அம்மொழிமாதிரி உச்சரிக்கப்படும்போது மாத்திரம்தான் உரையாடல் இலகுவாகும்.

இதைப் போலவே நம்மத்தியில் மிகப்பிரபல்யமான வார்த்தைகள் 'சோசல் ஹெல்ப்' 'ஆ(ர்)பைட் லொஸ்ட்' என்பனவாகும். சொஷியல் ஹில்ப் (Sozialhilfe) என்று தனி 'டொச்சில்' சொல்லவேண்டும், அல்லது சோசல் வெல்வெயர் (Social welfare) என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லவேண்டும். இதைவிடப் பயங்கரமானது தொழிலற்ற நிலை (Arbeitslos) ஆ(ர்)பைட் லோஸ அல்லது தொழிலற்றவர். ஆ(ர்)பைட் லோஸ (Arbeitslose) என்று சொல்வதற்குப் பதிலாக 'ஆ(ர்)பைட் லொஸ்ட்' (Arbeitslost) என்று என்ன மொழியில் சொல்கிறார்களோ தெரியாது.

இப்படி எத்தனை எத்தனையோ? ஆகவே இந்த மொழிக்கூறியவர்கள் அல்லது இம்மொழியை சரளமாகப் பேசுதெரிந்தவர் இச்சொற்களை உச்சரிக்கும்போது நன்றாகக் கேட்டு, அவதானித்து நாமும் முயல்கையில் எல்லாம் சரியாகிவிடும் அல்லவா? (அடடா... இது தோமாஸ் வெல்லின் வேலையல்லவா? நமக்கேன் வீண் வம்பு?)

ஆகவே இன்னுமொரு வேற்றுமொழியில் நமக்கிருக்கும் சிக்கல்கள் பலதை இங்கு பார்ப்போம்.

அதாவது, என்னிடம் ஒருத்தர் கேட்டார். "இந்தியன் மடத்தில் கமலஹாசனுடன் நடக்கும் அந்த 'எக்டர்' (Actor) யார்?" என்று. எனது பதில் "கவுண்ட்மணி" இப்போது அவர் "அது தெரியும் அந்த புதுவடிவான பெயரினை 'எக்டர்' யார் என்கிறேன்" என்றார். நடக்கும் "பெயரினை"யை தமிழில் 'நடிகை' என்பார்கள்.

அதற்கான ஆங்கில வார்த்தை 'எக்ட்ரெஸ்' (Actress) என்பது. 'எக்டர்' (Actor) என்றால் 'நடிகன்' என்பதே.

இன்னும் நமக்கிடையே பரவலாக அடிபடும் சொல் Attem.

அதாவது "கந்தப்பிள்ளை மகள் எட்டம் பண்ணிட்டாளல்லே!" என்று வைத்துக்கொள்ளுங்களேன். இந்த 'எட்டம்' (Attem) முடன் ptயை சேர்த்தால் 'முயற்சி' (Attempt) என்று பொருள்படும். அப்படியானால் இவர்கள் சொல்ல வருவது என்ன? "அந்தப் பிள்ளை சமைந்துவிட்டான் அல்லது குமரியாகி விட்டான் என்றால் அதற்குரிய ஆங்கிலப் பிரயோகம் 'எட்டெய்ன்' (Attain) -Age Attained- (வயதையடைந்துவிட்டான்) என்பதாகும்.

இதேபோல் அகதி அந்தஸ்துக்கோரும் பலரும் 'வழக்கை கோட்ஸ்'கக்கு பாரப் படுத்தியுள்ளேன் என்று கூறுவார்கள். கோட்ஸ் (Courts) என்பது பன்மை. இதற்கான ஒருமை சொல் அதாவது நீதிமன்றம் (Court) என்பதே. அல்லது இன்னும் திருத்தமாகச் சொல்லவேண்டின் நிர்வாக நீதிமன்று (Administatratrative Tribunal) எட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ட்ரைபியுனல் என்று சொல்லவேண்டும். ஆனால் போனால்போகுது என்று 'கோட்' என்பதை அனுமதிப்போம். கோட்ஸ் (Courts) என்பதை அனுமதியோம்.

இதைவிடவும் தளபாடங்கள் என்ற தமிழ் பன்மைபதத்திற்கு நிகராக ஆங்கிலத்தில் (ப்)பேனிச்சர்ஸ் (Furnitures) என்று சொல்வது பிழை. தளபாடம் ஒன்றோ பலவோ ஆங்கிலத்தில் ஒரேமாதிரித்தான் சொல்லவேண்டும். அதாவது (ப்)பேனிச்சர் (Furniture) என்று.

மேலும் வாகனங்களில் உள்ள 'ஷொக் எப்ஸோர்பர்' (Schockabsorber) என்பதை அனேகர் சொக்கட்சோபர் அல்லது சொக்கச்சோபர் என்கிறார்கள். இது பிழை. (இதற்கு நிகரான தமிழ்ப் பதம் தெரியாதுமன்னிக்கவும் -தாக்கம் தவிர் பொறி - என்று சொல்லலாமா?) இதேபோலவே மின்சாரத்தை கரண்ட் (Current) என்று சொல்லலாகாது. வீடியோ (G)கெசட் அல்லது வீடியோ கெசெட். (Cassette)

இதேமாதிரியே ஒரு விடயத்தை பழக்கப்படுத்தித்தருபவர் (கற்பிப்பவர் - Trainer) இவரை ஒருபோதும் 'கோச்சர்' என்று சொல்லக் கூடாது. 'கோச்' என்பதே சரியானபதம்.

இன்னும் பலர் இப்படிச் சொல்வதைக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். "ஹூவர் பிடித்து வீட்டை சுத்தமாக்க வேண்டும்" என்பதாக. இந்த 'ஹூவர்' என்ற வார்த்தை இயந்திர துடைப்பம் (Vacuum Cleaner அல்லது Cleaner) என்பதற்குப் பதிலாக நம்மவர்களுக்கு மத்தியில் உலாவும் ஒரு சொல்.

இந்த 'ஹூவர்' என்பது பலவகை 'க்ளீனர்' (Cleaner) களில் ஒருவகை. ஒரு விவாபாரச் சின்னம். எனவே 'ஹூவர்' என்பதை மறந்து 'க்ளீனர்' என்பதை மனதுக்குள் போட்டுக் கொள்ளுங்கள். எல்லாவகை செருப்புக்களுக்கும் பாட்டா (Bata) என்று எப்படிச் சொல்ல முடியாதோ அப்படித்தான் இந்த ஹூவர் விடயமும். இப்படி அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம்.

'ஆயிரம் சொற்களை பிழையாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பதைவிட பத்து சொற்களை சரியாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பதுமேல்' இதைத்தான் "அறியாமை என்பது அறிவீனமல்ல. அறிய முயலாமையே அறிவீனமாகும்!" என்றார்களோ? எனவே எதையும் கற்கும்போது அவதானத்துடனும் அக்கறையுடனும் கற்றிட்டால் அது நமக்கு நன்மையே.

1996 செப்டம்பர்மாதம் 15ம் திகதி
மகிமையாய் பல்கலைக் கழகத்தில்
நடைபெற்ற
மகிமையத் துயிழ்ப் புதுக்கவிதைக்
கருத்தரங்கில்
கவிஞர் சீருணாசலம் சிவர்கள்
வழங்கிய கவிதை.

உலக வீளிம்பில் தமிழன்.

என் அன்பிற்குரியவர்களே!
சற்று மெளனமாய் இருங்கள்
இங்கே ஒரு தமிழன்
பேசிக் கொண்டிருக்கின்றான்!

நண்பா!
வேங்கையைக் கண்டு
வேடிக்கைப்பார்த்தவர்களா நாம்...
வீரத்திற்கென்றே
வினையாட்டு வைத்தவர்கள்!
புலியின் பல்லில்
புதுமணம் புரிந்தவர்கள்!

போருக் கென்றே
புறநானூறு பாடியவன் தமிழன்!
மகன்க விரட்டும்
புலி நகமும்
நமக்குப் புதுமையல்ல
அவை நம் வரலாற்றைப் போல்
நீளமானது
புல்லர்களே!
எங்களுர்
பாட்டியின் காதுகளைவிடலோ
உங்கள் வீரம் நீளமானது!
நாங்கள்
சிவப்புக்களையே கிண்ணத்தில்
போட்டு இடித்தவர்கள்!

என் இனிய நண்பர்களே!
சில்லறைக்காக
சிரிப்பை விற்கும் உலகில்
புன்னகைக்காக
புதுப்பாட்டுப் பாடியவன் தமிழன்!
நமக்கு ஒரு பழிச்சொல் உண்டு...
நாம் பகலுக்காக
இரவைத் தொலைத்தவர்களாம்!
அவர்களுக்குத் தெரியாது
நாம் இரவுக்காக...
பகலில் கவிதை எழுதியது!

நாங்கள்
வரலாற்றுச் சுவடுகளுக்கு
வண்ணம் தீட்டியவர்கள்!
எலும்பிற்கும்
"எழு" என்பதைக் கற்றுக் கொடுத்தோம்!

திரைகடல் ஓடியும்
திரவிம் தேடென்று
மொருளாதாரச் சிந்தனைக்குப்
பொட்டிட்டோம்!
முத்துக் குளியலுக்கு
முத்தமிட்டோம்!
எங்களை ஏமாற்றியது
எவரென்று தெரியாமலேயே
ஏலமானோம்!

ஒன்று சொல்லட்டுமா?
நாங்கள்
மிகமிக அன்பானவர்கள்
நட்பிற்காக நாட்டையே கொடுத்தது
இந்தத் தமிழனைத்தவிர
வேறு யாருண்டு!
பண்பாட்டு உச்சத்தில்
பல்லாங்குழி ஆடினோம்!
மாட்டுக்கும் நாங்கள்
மாண்பு கொடுத்தோம்
பொங்கல் எங்களது
பக்குவத்தின் பறைசாற்றல்லவா?

(*பாட்டியங்கள் வெற்றிலை இடிக்கும் நிகழ்வு)
சிவப்பு நிறம் புரட்சியின் எழுச்சியைக் கருப்படுகின்றது.

கத்தியும் கருவிகளும்
 அ.: நினைவேயேயன்றி
 உயர்திணையல்ல
 என்றவர்கள் நாம்!
 நாம் என்ன
 பிறர்வீட்டைக் காக்கும்
 இரும்பு நாய்களா?
 அல்லது மண்ணின் மீது
 புறப்பட்ட மனிதக் கொப்புளங்களா?

நண்பனே!
 சில்லறைகளால்
 எங்களைச் சிறைபிட முடியாது!
 முரசுகள் இன்னும் ஒலிக்கவில்லை.
 கடல் அலைகளின் அறைகூவலுக்கு
 மதிப்புரை எழுதுகின்றோம்!

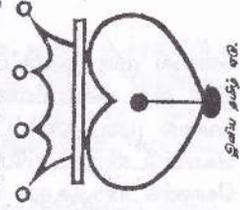
என் அருமைத் தமிழனே!
 நாம் வரலாற்றைத் தொலைத்தவர்கள்
 மூன்று தலைமுறை தாண்டிய
 முப்பாட்டன் பெயர் தெரியவில்லை!

எல்லாரும்
 சற்று எழுந்து நில்லுங்கள்!
 இந்த நூற்றாண்டைக்
 கையில் ஏந்தியவர்கள்
 அடுத்த நூற்றாண்டிற்காக
 தோள்களைச் செதுக்குபவர்கள்
 வருகிறார்கள்!!!

நண்பர்களே!
 எல்லாரும் வாருங்கள்
 அடுத்த நூற்றாண்டிற்கான
 காற்றை
 *இதயம் என்னும்
 இறைச்சித் துண்டிற்குள் சேகரிப்போம்!!!

(*சிராச் என்னும் உருதுக் கவிஞரின் வரி)

புலகு

அடுத்த இதழ்

7வது ஆண்டு ஆரம்ப சிறப்புமலர்!

வண்ண முகப்புடன்
 பல்சுவை அம்சங்களைத் தாங்கி
 வெளிவருகிறது.

உங்கள் ஆக்கங்களும்
 இம்மலரில் இடம்பெறவேண்டுமெனில்
 15.11.96க்கு முன்பு அனுப்புங்கள்!

ஏ. ஜே. ஞானேந்திரன்.

வேலை முடிந்துவிட்டது.

இனி வீடு கிளம்பவேண்டியதுதான்.

வேலை முடிந்துவிட்டாலும் அன்று முழுநாளும் அவன் மனம் சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டேயிருந்ததுபோல. வீடுநோக்கிப் புறம்படும்போதும் சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டேயிருந்தது.

அவனால் அன்று உற்சாகமாக வேலை செய்ய முடியவில்லை.

ஒருதடவை கையில் இருந்த கிளாஸ் கீழேவிழுந்து நொருங்கிச் சிதறியது.. அவனது முதலாளிக்குக்கூட இவனுள் தெரிந்த ஏதோ ஒரு மாற்றம் ஒரு தடவை "உனக்கு ஏதாவது பிரச்சினையா?" என்று கேட்க வைத்திருந்தது.

"எனக்கு என்ன பிரச்சினை?"

அவன் தன்னையேகேட்டுக்கொண்டான். அவனுக்கு விடைதெரிவதாக இல்லை. ஏன் இன்றையபொழுது இப்படி ஒரு பதட்டத்தோடு கழிகின்றது என்று அவனுக்கே தெரியவில்லை.

ஏதோ மோசமான ஒன்று நடக்கப் போவதற்கு இது முன்னோடியா? வழமையாக வேலை முடிந்துவந்ததும் சமையலைத்தொடங்குவது அவனது வழக்கமரக இருந்தது. ஆனால் அன்றைய மனநிலையில் அவனால் ஒழுங்காகச் சமைக்க முடியும்போல் தெரியவில்லை.

குளித்துவிட்டு வந்து கட்டிலில் சரிந்தான்.

எனக்கு என்னாயிற்று?

உதிர்புகள்.

அவனுக்கு விடைதருவதுபோல தொலைபேசி கிணுகிணுத்தது.

ஊரில் தந்திக்குப்பயப்பட்ட ஒருகாலம் இருந்தது. அது வந்தால் எப்பொழுதுமே ஒரு மன உதறல்தான். உடைத்துப் பார்க்கும்வரை மனம் படக் படக்கென்று அடித்துக் கொள்வதுண்டு.

இந்த ஐரோப்பியமண்ணில் தொலைபேசி கிணுகிணுத்தால் மனம் சில சமயங்களில் பதட்டமடையத் தொடங்கிவிடுகின்றது. நல்லதோ பொல்லாததோ எங்கிருந்தாலும் செய்தியை உடனே காவிவருவது இந்தத் தொலைபேசிதானே! ஒரு வருடத்திற்குமுன்பு மனைவி மாரடைப்பால் மரணமாகிவிட்டதை இந்தத் தொலைபேசித் தொடர்புதான் தெரியப்படுத்தி அவனுக்கு பேரதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. பின்பு மகன்...

படுக்கையில் இருந்து வேகமாக எழுந்து ரிசீவரைக் கையில் எடுத்தான்.

"ஹலோ....."

"சுகந்தனே பேசுறது? நான் அண்ணை பேசிறன்!"

சுகந்தனுக்கு மனம் திக்கென்றது.

ரிசீவரை இறுகப் பற்றிக்கொண்டு "என்னண்ணை விசயம்?"

எதிர்ந்தரப்பில் இருந்த பட்டெனப் பதில் வருவதாயில்லை.

"அண்ணை ஏதும் பிரச்சினையே?"

எதிர்ந்தரப்பில் இருந்து இப்பொழுது தளதளத்த குரலில் பதில் வந்தது.

"சுகந்தனே முடிச்சப் போட்டாங்கள்!"

சுகந்தனின் தலையில் பேரிடி வந்து வீழ்ந்தது போலிருந்தது.

அந்தநாள் ஏன்இப்படி சஞ்சலத்தோடுகழிந்தது என்பது இப்பொழுது தெரிந்தது.

ரிசீவரைப் பட்டென வைத்துவிட்டு கட்டிலில் தொப்பென விழுந்தவன்.

"ஐயோ...என்ற சுகன்... என்ற ஒப்பாரியோடு அழுது வெடிக்க ஆரம்பித்தான்.

கவலைகளின் வடிகால் கண்ணீரை அருவியாகக் கொட்டுவதுதான்.

வேறுவழி என்ன இருக்கின்றது?

சுகந்தன் அந்த நாட்டிற்கு வந்து ஆறு வருடங்களாகிவிட்டன.

நாட்டின் அவலம் அவனை இன்னொருநாட்டிற்கு அகதியாக விரட்டியடித்த

திருந்தது. தனியாகவே புறப்பட்டு வந்த அவன் ஏனையோர் செய்வதுபோல

கொஞ்சம் பணத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு மனைவியையும் தனது 15வயது

மகளையும் தன்னிடம் வரவழைப்பது என்பதே அவனது திட்டமாக இருந்தது.

நாம் என்னவோ திட்டங்கள் பல தீட்டினாலும் எல்லாம் நினைத்தபடியா

நடந்துவிடுகின்றது?

வெள்ளைப் பனி கொட்டுகிறதே என்று ஆசையோடு நடந்து ரசிக்க

முயன்றவனுக்கு பொல்லாத காலம் தேடி வந்தது.

வழுக்கிவிழுந்ததில் அவன் வலது கையில் முறிவு ஏற்பட்டுவிட்டது.

உழைப்பில்லாமலே ஒன்றரை வருடங்கள் பறந்துவிட்டன.

கடன்பட்டுவந்த லட்சங்கள் கொடுத்துமுடித்தாகவேண்டும். பின்பு பல

லட்சங்களைக்கொட்டி மனைவி பிள்ளையை எடுக்கும் முயற்சியில் இறங்க

வேண்டும்.

நாலாவது வருடமுடிவில் எப்படியோ கடனை அடைத்துவிட்டு வந்த இடத்தில்

புதிதாகக் கடன்பட்டு மனைவியையும் மகளையும் தன்னிடம் வரவழைக்கும்

முயற்சியில் இறங்கினான்.

ஆனால் அவன் முற்றிலுமே எதிர்பாராத தடை முளைத்தது...

“தம்பி நல்லாப் படிக்கிறான் 'ஓ லெவல்' சோதனை எழுதிப்போட்டு வரட்டுமன் கொஞ்சம்பொறுங்களன்” என்று அவன் மனைவி வனஜா பின்வாங்க, அவனால் எதுவுமே செய்ய முடியாது போயிற்று.

ஐயர்வரும்வரை அமாவாசை காத்திருப்பதில்லை என்று மனைவிக்குச் கூட்டிக் காட்ட முயன்றான். வனஜா பிடி கொடுப்பதாயில்லை.

எல்லா நாடுகளுமே 'கதவுகளை' இறுக்க இழுத்துமூட ஆரம்பித்துவிட்டன. ஏஜன்டுகளும் மாதத்திற்குமாதம் தொகையைக் கூட்டிக்கொண்டேபோகிறார்கள் — பல காரணங்களையெல்லாம் சொல்லிப்பார்த்தான்.

ஆத்திரத்தில் பணத்தைக்கூட இரண்டு மூன்று மாதங்கள் அனுப்பாமல் நிறுத்திப் பார்த்தான்.

வனஜா முன்வைத்த காலைப் பின் வைப்பதாக இல்லை. எக்கேடுகெட்டாலும் எனக்கென்ன என்பதுபோல அவன் மனோபாவம் வெறுப்பின் எல்லையைத் தொட்டது. கடனாகக் கிடைத்த பெருந்தொகையையும் வட்டியோடு திரும்பக் கொடுத்து விட்டான்.

“இனி அவளாகவே கெஞ்சட்டும். நான் அப்பொழுது பார்த்துக் கொள்கிறேன்...” என்று அவன் மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்டான்.

கால வெள்ளத்தில் இன்னொரு ஆண்டு அடியுண்டு போயிற்று. கடுகதி வேகத்தில் செல்லும் கால ஓட்டத்தில் என்னதான் நடக்காது...

தொலைபேசி மூலம் அந்தப் பொல்லாத செய்தி வந்தது.

மாரடைப்பில் அவன் வனஜா மரணமாகிவிட்டானாம். அதிர்ந்துபோனான் அவன். எப்படியெல்லாம் கனவு கண்டான் அவன்.

இப்படி ஒரு மரணம் அவன் குடும்பத்திற்குள் நுழையும் என்று அவன் நினைத்திருந்தானா? பேசாமல் ஊருக்கே போய்விடுவோம் என்ற வெறி அவனை ஆட்டுவித்தது. ஆனால் நண்பர்கள் விடுவதாயில்லை.

“உனக்கென்ன பைத்தியமா? எத்தனை லட்சங்களைக் கொட்டினாலும் இங்க வரேலாமக் கிட்டுக்கு... இப்பிடி ஊரிலை உழைக்க ஏதுமே? அவன் பொடியனைக் கூப்பிட்டுப் போட்டியெண்டா அவனும் தன்ரை வழியைப் பார்த்துக் கொள்வான். நண்பர்கள் சொல்வதில் நியாயம் இருப்பதாகத் தெரிந்தது.

இழந்தது இழந்ததுதான். இனி இதை ஈடுசெய்ய ஒரே வழிதான். மகனை இங்கெடுப்பதுதான்.

இப்படி நினைத்துக்கொண்டிருந்தபோது, அதற்கான ஆயத்தங்களில் இறங்கிய போது, அந்த ஒருநாள் இரவு அந்தப் பாழாய்ப்போன தொலைபேசி கிணுகிணுத்தது.

ஒடிச்சென்று எடுத்திருக்கிறான் சுகந்தன்.

அவனுடைய அண்ணன்தான் கொழும்பில் இருந்து தொலைபேசி எடுத்திருந்தார். செல்லமாகச் சுருக்கி சுதாகரனை சுதன் என்றுதான் சுகந்தன் அழைப்பதுண்டு. அவன் மகன் — அந்த சுதன் — இயக்கத்தில் சேர்ந்திட்டானாம்.

இதுதான் தொலைபேசியில் பரிமாறப்பட்ட செய்தி!

இடிந்து போய்விட்டான் சுகந்தன்.

மண்பீட்பிற்கான சேவைதானே என்று அவனால் நியாயப்படுத்த முடியவில்லை.

மனைவி, இப்பொழுது மிச்சமாக இருந்த ஒரே மகன்...

பைத்தியம் பிடித்தவன்போல பேசாமல் அறைக்குள்ளேயே கிடந்தான் சுகந்தன். வேலைக்கும் போவதில்லை. வேலையால் நீக்கிவிட்டதாகக் கடிதம் வந்தது.

தூன்தூளாகக் கிழிந்து எறிந்துவிட்டு விஸ்கி போத்தல் ஒன்றைத்தூக்கி கிளாசில் ஊற்றிக் குடிக்க ஆரம்பித்தான் அவன்..

சுகந்தனின் நல்லகபாவத்திற்கு நல்லசில நண்பர்களும் இருந்ததினால் தன்னையே அழித்துக்கொள்ள முற்பட்ட அவனை மேலும் மேலும் குடிப்பதில் இருந்து தடுத்து, மனச் சமாதானம் சொல்லி, எப்படியோ இன்னொரு புது வேலையிலும் அவனைச் சேர்த்துவிட்டார்கள்.

சுகந்தனுக்கு இப்படியான நண்பர்கள் வாய்த்தது அவன் அதிர்ஸ்டந்தான்..-

அது ஒரு பாரிய பூங்கா.

ஆன் நடமாட்டம் குறைந்த ஒரு இடத்திலிருந்த பெஞ்சில் உட்கார்ந்திருந்தான் சுகந்தன்.

இலையுதிர்கால முத்திரை எங்கும் தெரிந்தது.

இலைகளை உதிர்த்துக் கொண்டிருக்கும் நீண்ட நெடுந்த மரங்களை விழிவெட்டாமல் நோக்கியபடி அவன் உட்கார்ந்திருந்தான்.

இறுதியாக நடந்த போரில் சுகனும் அனுப்பப்பட்டு இராணுவத்தினால் சுடப்பட்டு வீரமரணம் தழுவினானாம் என்று பின்பு ஊரில் இருந்து விபரமாகக் கடிதம் அனுப்பியிருந்தார்கள்.

மரணச் செய்தி அறிந்து ஒரு மாதம் கழிந்துவிட்டாலும் அவனால் இனி தான் பழைய நிலைக்கு வரமுடியுமோ என்பதில் சந்தேகமே இருந்தது.

தனக்கு முன்னே நிமிர்ந்து நின்ற நெடுந்த மரத்தை நோக்கினான்.

சில மாதங்களுக்குமுன்பு கிளைகள் நிறைய இலைகளுடன் கம்பீரமாக நின்ற மரமா இது என்று அவனுள் கேட்கத்தோன்றியது.

பச்சிலைகளுக்கு அந்த மரத்துடனான உறவு முடிந்துவிட்டது. பழுத்துப்போய் ஒவ்வொன்றாய் உதிர்ந்து, இன்று மொட்டை மரமாக அந்த மரம் நிற்கின்றது. இழப்பின் சமையிலும் அது நிமிர்ந்துதான் நிற்கின்றது.

உதிர்வுகள் தற்காலிகமானது என்ற நினைப்பில் அது புதிதாய் தன்னில் துளிர்க்க இருக்கும் குருத்திலைகளுக்காக பொறுமையோடு காத்திருக்கப் போகின்றது.

அவனுள் ஒரு சிறு சலனம்.

'மரத்திற்கே இவ்வளவு பொறுமை என்றால் மனிதன் நான் ஏன் சற்றுப் பொறுக்கக்கூடாது? எனது உதிர்வுகள் நிரப்பப்படமுடியாதவைதாம். ஆனால் எல்லோருமே என்றோ உதிரவேண்டியவர்கள்தானே? உதிர்ந்தவைகளுக்காக உள்ளவர்கள் உருக்குலைந்து போகத் தலைப்பட்டால் இந்த உலகத்தில் இனி யாருமே உயிரோடு வாழவே முடியாதே!'

ஒரு புதுத்தெம்பு மனதை நிறைக்க அவன் எழுந்து நடக்கலானான்.

□□□

குழந்தைகளோடு சேர்ந்து விளையாடுங்கள்.
நீங்கள் விரும்பியபடி அவர்களைத் திருத்தலாம்.
-ஜெர்மானியப் பழமொழி.

எங்களில் யார் முதலில் திருந்துவோம்?

-க. ஜோர்ஜ்.

(இக்கட்டுரைத்தொடர் இந்த அத்தியாயத்துடன் நிறைவுபெறுகிறது. இத்தொடர்பற்றிய வாசகர் கருத்துக்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன.)

பல மனைவியருக்குத் தங்கள் கணவன்மார், தங்களுக்கு உரிமையுடன் (சண்டைக்குக்) கிடைத்த ஒரு ஆள் என்று எண்ணுவதாகவே கொள்ள முடிகின்றது.

"என்றை ஆத்திரம் தீர, அவி தீர அவருக்கு நல்ல ஏச்சுக் கொடுத்தேன்!" என்றும் "என்றை ஆத்திரத்தை நான் தீர்க்கிறது அவரிஸைதான்!" என்றும் தங்கள் சினேகிதிகளுக்குச் சொல்லி மகிழ்கிற மனைவியர் சிலருமுள்ளர்.

சில குடும்பங்களில் புருஷன் நாயிலும் கேவலம்.

மனைவி எந்த நேரமும் சினந்தபடியே இருப்பா.

கணவனில் குற்றம்பிடித்துக் குத்திக்காட்டுவதிலேயே அவவுக்கு அலாதி பிறியம். கணவன் எவ்வளவு நல்ல தன்மையாகவும் பண்பாகவும் பெருந்தன்மையாகவும் நடந்தாலும்கூட அவவுக்கு அது மனமகிழ்ச்சியையோ அன்றேல் திருப்தியையோ தரமாட்டாது.

கருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் அவ தனது மனதினுள் நினைப்பதை கணவன் செய்துதான் ஆகவேண்டும். இது எப்படிச் சாத்தியமாகும்? சில மனைவியர் தாங்கள் ருசியாகச் சாப்பிடக்கூடிய வாய்ப்பு தமக்கு ஏற்படும் என்றால்தான் புருஷனுக்கும் ருசியான சாப்பாடு கிடைக்க வேண்டுமென்று விரும்புவார்களர். அல்லாமல் மேற்படி மனைவியர் தங்களுக்கு ருசியான சாப்பாடு சாப்பிட வாய்ப்பு ஏற்படாதெனத் தெரியவரின் புருஷன் எக்கெடு கெட்டாலும் பரவாயில்லை. அவரின் சாப்பாடு பற்றிய அக்கறையே அவவின் கவனத்தில் வராது.

ஒரு பெண்ணின் நல்லணிகலன்கள், கற்பு, நாவடக்கம், அடக்கமான புன்சிறிப்பு இன்னும்பல. ஆயினும் வாய்காட்டும்தன்மையும் பெண்ணிடமிருக்கத்தான் வேண்டும் என்றும் கொள்ளக்கூடியதாகவுமிருக்கிறது. எப்படியெனில் ஒரு பெண் தான் திருமணம்முடிக்குமுன் எந்த ஆடவனாலும், திருமணம் முடிந்தபின் கணவன் தவிர்ந்த வேறு ஆண்களினாலும் தனது கற்புநெறிக்குப் பங்கம் ஏற்படக்கூடும் எனக் கருதுங்கட்டங்களில் வாய்காட்டி வாதாடுவது தவிர்க்க முடியாததும், வரவேற்கத் தக்கதும், பாராட்டுக்குரியதுமாகும். ஆனால் கல்யாணமான பெண்கள் இதனைச் சாட்டாகவைத்து அன்றாட வாழ்க்கையில் கணவனுடன் வாய்காட்டிப் பயிற்சிபெறவேண்டாம். (சிறிப்பு வந்தால் சிரிக்கலாம், தடையில்லை.)

நான் இளைஞனாகவிருந்தபோது கிளிநொச்சி இராமநாதபுரத்தில் ஒரு நான் காலையில் துவிச்சக்கரவண்டியில் சென்றுகொண்டிருந்த சமயம் எனக்குத் தெரிந்த ஒருவர் என்னை வழிமறித்து ஒருபுடல் கூறினார் அது வெண்பாவோ

அன்றேல் தனித்து நாஸ்டிக்கவியை யோ எனக்கு ஞாயகமில்லை.

அதன் கடைசிவரி இப்படி இருந்தது.

"மனைவி இருக்க கூற்றுவனை ஏன்படைத்தாய்?" இதன் அர்த்தம் என்னவெனில் உயிரை எடுப்பதற்குத்தான் மனைவி என்ற ஒரு மனித ஜீவன் இருக்கிறதே! அப்படியிருக்க உயிரையெடுக்கும்தொழிலைச் செய்கிற இயமனை ஏன்படைத்தாய்? (கூற்றுடன் - இயமன்) எனக் கடவுளைக்கேட்கும் ஒரு பாடல். அவர் மனைவியிடம் ஏச்சுவாங்கிய நிலையில் என்னைக் கண்டதும் அப்பாடலைக் கூறி மனைவை ஆற்றினார். தேற்றினார்.

மனைவியிடமிருந்து (கணவனால்) பெரும்பாலும் எதிர்பார்க்கப்படுவது அன்பான பேச்சுத்தான். ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணை மனைவி என்று அடைந்ததுமே இன்பம் என்ற பூங்காவில் தான் காலடிவைப்பதாகவேதான் கொள்கின்றான். எனவே மனைவியிடமிருந்து புன்சிரிப்புடன் கூடிய அன்பான பேச்சுத்தான் எப்போதும் தேவை. இதேபோன்றுதான் பெண்ணும். பெண் ஒரு ஆணைக் கணவனாகக் கைப்பிடித்ததும் தனது எதிர்காலவாழ்வுக்குத் தனக்கு விடிவெள்ளி தோன்றிவிட்டதென்றே கருதுகிறார்.

ஆனால் கணவன் மனைவி இருவரும் இதைமறந்து பிழையான முறையில் அணுக முறையைப் பின்பற்றுவதனாலேயே சச்சரவுகள், மனக் கசப்புகள், உருவாகின்றன. அணுகமுறை என்பது என்ன? அன்புடனும் பணிவுடனும் இன்புக்குடனும் தன் கருத்தை மற்றவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதே! அணுகமுறை ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டிய முதலிடமே குடும்பம்தான். அதாவது கணவன் மனைவியிடத்தில்தான். மனைவியிடமிருந்து இன்பம்கிடைக்கிறபோது மாத்திரம் தெய்வலோகத்திலிருந்து வந்த தேவதை என்று கருதிவிட்டு மற்றையநேரங்களில் இது ஒரு வேண்டாத ஜீவன். வாழ்க்கையின் பாரம் என்ற எண்ணம் கொண்டு வாழ்தல் கணவன் என்ற அந்தப் புனிதமான அந்தஸ்தைப் பெற்ற பொறுப்புள்ள ஓர் ஆண்மகனுக்கு அழகில்லை, முறையில்லை, கௌரவமில்லை. இந்த ரீதியாக நடக்கத் தொடங்கும்போதுதான் மனைவியீது வெறுப்பும் சிறுசிறு விடயங்களுக்கும் குற்றங்கண்டு அவைகளைப் பெரிதுபடுத்தி ஆத்திரத்துக்கு அடிபணிந்து, அதன் தொடர்ச்சியாய் மனைவியை நையப்புடைத்து, அடித்து வதைப்பதனால் பெண்ணை அடிமை போல் நடாத்துகிற நிலை ஏற்படும்போது, இந்த ஒரு கணவனால் மற்றைய கணவன்மாரும் "பெண்ணடியமைத்தனம் பேணும் கொடியவர்கள்தான் ஆண்கள்!" என்னும் இழி சொல்லுக்கு ஆளாகிறார்கள்.

இதேபோன்றுதான் மனைவியின் நிலையுமாகும். அதாவது துணையின்றிவாழும் தன்மையற்றவன்தான் பெண். இதனால்தான் "கொடியடரக் கொம்புதேவை" என்ற எடுத்துக்காட்டில் பெண்ணைக் கொடிக்கு ஒப்பிடுகிறார்கள். எனவே ஓர் ஆணை மனைவானாகப் பெற்று, அவனுடன் இணைந்து, அவனுக்கு இன்பளித்து அவனுடன் இன்புற்று வாழ்வென்று வந்தபெண் தன்னிடமிருந்து கிடைக்கும் இன்பத்துக்காகக் கணவன் தலைசாய்ப்பான், மண்டியிரிவான் என்று வீராப்புக்கொண்டு, சிறிதுசிறிதாகக் கணவனை அலட்சியம் செய்யத் தொடங்கி வாய்காட்ட ஆரம்பித்து, துணைவியாகவும் ஆலோசனை கூறும் மந்திரியாகவும் வந்த பெண் சட்டஅதிகாரியாக மாறி, இன்பம் என்ற நாலு எழுத்துக்களுக்கு அர்த்தம்காணவந்த ஆண்மகனொருவனுக்கு 'துன்பம்' என்ற சொல்லின் கொடுமை எத்தகையது? வேதங்கள் கூறும் நரகம் என்பது இதைவிடக் கொடியதா? என்று துன்பத்தியில் பொகங்கும் எண்ணத்தை ஏற்படுத்துவதனாலேயே உத்தம ரத்தினங்களான, நாவடக்கம் நிறைந்த -

மன்னிக்கவும்— நாவடக்கம் மிகுந்த பெண்கள்கூட பழிச் சொல்லுக்கு ஆளாகிறார்கள். அத்துடன் ஆண்களின் வெறுப்புக்கும் உள்ளாகிறார்கள். எனவே கணவன் மனைவி இருவரும் ஒருவர்மீது ஒருவர் குற்றங்காண்கிற அந்த நிலையைத்தவிர்ந்து, தவறுதலாகத் தன்னும் ஒருவர் ஒரு சிறு பிழை செய்தாலும் அதை மற்றவர் பெரிதுபடுத்தாமல் வாழத் தெண்டிக்க வேண்டும். குடும்பச் சண்டைகளுக்குரிய முக்கியமான காரணிகளில் மிக முக்கியமானதொன்று மேற்கூறப்படும் அறிவுரைக்குச் செவிசாய்க்காமலிருப்பதே! அதாவது, தேவையற்றதை வாங்காதே! தேவையானதை வாங்காமல் விடாதே! வீட்டுக்குத் தேவையற்ற பொருட்களை வாங்கக்கூடாது. அப்படியல்லாமல் வாங்கினால் ஏற்கனவே வாங்கிக் கைவசமிருக்கும் நல்ல பொருள் வீணை உபயோகமற்றதாகும். நல்ல பொருளிருக்க வேறுபொருள் வாங்கியதால் பணம் முடங்கும். இடநெருக்கடி ஏற்படும். இன்னும் பல இடையூறுகளுக்கூட உருவாகும். அதேநேரம் தேவையானபொருட்களை வாங்காமலும் விடக்கூடாது. வீட்டுப்பொருட்களின் தேவைகளை நன்கு தெரிந்து இருப்பவன் மனைவிதான். அதில் மறுத்தாரம் கூறக் கிஞ்சிற்றும் இடமில்லை. எனவே மனைவி கோரும் பொருட்களின் முக்கியத்துவத்தைக் கணவன் ஒருகணம் சிறிதுதன்னும் அலசித் தேவையானதை வாங்கியே ஆகவேண்டும். அல்லாமல் தேவையான பொருட்கள் என்ற சாக்கில் "தேவையற்றவைகளையும் வாங்கும்படி கேட்கிறாயே" என்று எண்ணி வார்த்தைகளைத் தொடுத்தால் அதன் தொடர்ச்சி சண்டைதான். இதேநேரம் மனைவியும் "நான் கேட்டால் அவர் வாங்கித் தரத்தானே வேண்டும்!" என்ற எண்ணத்தில் தேவையற்றவைகள், அவசியமற்றவைகளை வாங்கித்தரும்படி தன் கணவனை நிர்ப்பந்திக்கவும் கூடாது.

எங்களுக்குள் இப்படியொரு வழக்கமிருப்பதாக என் சிற்றறிவுக்கு எட்டிய வகையில் தெரியவில்லை. அதாவது காலையில் படுக்கையில் வைத்து மனைவிக்குக் கணவன், கணவனுக்குமனைவி (காலை)வணக்கம் சொல்வது. (இந்த நல்லபழக்கம் வாசகர்களாகிய உங்கள் குடும்பங்களில் எந்தக் குடும்பத்திலாவது இருக்குமாயின் நான், அளவுக்கு மீறி மகிழ்ந்து உளமாரப் பாராட்டுகிறேன். அப்படியாக ஒரு நல்லபழக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்படுமாயின் எத்தனையோ குடும்பங்களில் காலையில் ஆரம்பிக்கும் ஊடல் (சண்டை) இயற்கையாகவே தவிர்க்கப்பட்டு ஓரின்ப இனிமை என்றும் தொடர வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அல்லாமல் இந்த வழக்கம் இல்லாதவர்கள் இப்பழக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்த எண்ணி உடல் களைப்பினாலும், சோர்வினாலும் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கிற கணவனை மனைவியானவள் அதிகாலையில் உலுக்கி நித்திரையை விட்டுமுப்பி "அத்தான்! காலைவணக்கம்!" என்று சொல்லுவதனாலும், அதேபோன்று ஓய்வற்ற வீட்டு வேலைப் பழுவினாலும் உடல் அசதியினாலும் தன்னை மறந்து ஆழ்ந்த நித்திரையிலிருக்கும் மனைவியைக் கணவன் எழுப்பி "கண்ணே! காலைவணக்கம்!" என்று கூறுவதன் மூலமும் ஒரு காலைச் சண்டையை ஆரம்பித்துவிட்டு என்னைத் திட்டாதீர்கள். (சிரிப்பு—நன்றி)

இல்லறம் என்பது இனிமையிக்க வர்ணிக்க முடியாத ஓரிணைப் பந்தமாகும். சம்சாரவாழ்வு இனிமையானது. சிறந்தது, மனிதவாழ்வுக்கு அவசியமானது. அத்துடன் தேகநலனுக்குக்கூட ஏற்புடையது என்றும் கொள்ள இடமுண்டு. மனிதம் உருவெடுத்த ஆரம்ப காலத்திலிருந்து இன்றுவரை தொடர்வதும்,

உலகம் அழியும்வரை தொடர இருப்பதுமான உரிமை உறவு. எனவே இதில் விரிசலோ பிரிவோ ஏற்பட நியாயமில்லை. ஏற்படவும் கூடாது. வேதவாக்கு ஒன்று கூறுமாப்போல் "இறைவன் இணைத்ததை மனிதன் பிரிமாதிருப்பானாக!" எனவே கணவன் மனைவி இருவரும் ஒருவர்மீது ஒருவர் அன்பு கொண்டு, ஒருவரை ஒருவர் அன்புடன் மதித்து வாழ்வதால் இவ்வுலகிலேயே சொர்க்கம் கண்டவர்களாக, சொர்க்கவாழ்வுக்கு ஒத்திகை பார்த்தவர்களாக இனிதே வாழலாம். அல்லாமல் ஒருவர்மீது ஒருவர் குற்றங்காண முற்படின் "எங்களில் யார் முதலில் திருந்துவோம்!" என்ற நிலையில் பெண்ணடிமை, ஆணடிமை இருவகையும் எங்களுக்குள் ஏற்படும்.

எனவே மேற்படி விடயங்களைக் கவனத்திற்கொண்டு வேதங்கள், அறிஞர்கள், அறிவாளிகளின் அறிவுரைகளை மனத்தினில் நிறுத்தி, ஒருவரை ஒருவர் உயிருக்குயிராய் நேசித்து இவ்வுலகில் சொர்க்கம் காண முயல்வதே எம்மால் செய்யக்கூடிய மிகச்சிறந்த நற்செயலாகும்.

(முற்றும்)

(இக்கட்டுரையில் விளக்கத்துக்காகக் கையாளப்பட்ட உதாரணங்கள், சம்பவங்கள் எவரையும் குறிப்பிடுவனவல்ல.)

தொடர்.

உறவுகளின் தொடர்ச்சி
ஜென்மங்களாய்
விழிதேடிச் செல்லும்
வரலாறும் புராணமும்
உண்மைகளின் வெளிப்பாடு
என்பதைவிட

மண் உறவுகளினதும்
வீரத்தேடல்களினதும்
உண்மை நேசத்தின்
வெற்றி என்பதே
சரியான கருத்து

போரின் தாக்கம் என்பது
மண்ணின் உறவுகள்
தொடர்ச்சியாய் எழுவதற்கான
சாயல்.
எங்களின்
வேதனை வாழ்க்கை
மூச்சுக்களிலும்
மண்பற்றிய ஏக்கமே
தொடருகிறது

— மணிகண்டன்.

குமுறல்.

ஒரு கேள்வி.

அகதி அகதி அகதிவென்று
அணுதினமும்
அவதியுறும் அகிலமே!
அகதி எவ்றோர்
முதிய சினம்
அகிலம் எல்லாம் வெகுதிட
ஆந்தான் காரணம்
அதைவெண்ணிய யார்க்தகுண்டா?

விரும்பியா கீந்த சினம்
வீதிக்கு வந்தது?
கீம்பெயரை விரும்பியா
கிவிரேற்றுக் கொண்டார்?
உயிருக்கும் பயந்தே அவலத்தில்
கிவிரோடி வந்தார் கீந்த
அவலம் எதுவென்று
எவரறிந்து கொண்டார்?

நெட்டோ என்கின் நீர்
வாச்சொ என்கின்நீர்
யு.என்.ஓ. என்கின்நீர்
ஐரோ யு என்கின்நீர்
மல நா கன் பேககிநீர்
மலகொடி செவவு செய்து
எடுத்தீரா ஒரு முடிவை?
காரணத்தை
கண்டுதான் பிடித்தீரா?
ஆசியா தெருநாயாய் அகிலமெல்லாம்
அலைந்திடும் கீம்பக்கள் குறையோக்க
கிதுநான் கேள்வியின்று.
எவர் கண்டு பிடிப்பார்? என்று?

எது கறை?

எரிகிறதோ எந்தேசம்..!
அழிகிறதோ எம் தேச எல்லை..!
தேய்கிறதோ எந்தேன் தமிழ்..!
மன்னுக்காய்....
யுகிறது கறைகளுக்கே! எம்
பாலகரின் குருதியினால்
விடகிறது வொழுதுமங்கே
எம்மினம் விழித்தபடி யார்க்திருக்க
கீந்தவையும்
கிரக்கமற்ற எம் அயலான்
அதிகாரக் கறை ஆட்சியில்..!

ஆனால்
அன்னிய நாட்டு
அடிமை வாழ்க்கை
கதந்திரக் காற்றில்
சுகம் காணும் தமிழர் சிலர்
தாம்வெற்ற பின்னடைக்கு வயார்
தங்கக் தமிழில் கீல்வையாம்!
தரம் குன்றிப்போயாம் பின்னடை வளம்!

கிரக்கமற்ற அயலான்
செயல் கறையா...!?
கிதைமுனரா கீத்தமிழர்
செயல் கறையா...!?

கவிதைகள்
வேலையைப் பி ர் வெளியிடுவோம்.

சிஞ்சலி!

என் இனிய கஜன்!

சுழமுரசறைந்த -
புலம் பெயர்ந்த தமிழர்தம்
உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பிய
உன் எழுதுகோலுக்கு என்னநேர்ந்தது?

பாசம் மட்டும்தானே உன் பாதையாக இருந்தது!
இதில் பகைவர்கள் எப்படி நுழைந்தார்கள்?

தேசம் பிரிந்தாலும் அதன்
வாசம் மறக்காத எழுத்துக்களால்
எங்கள் இதயங்களில் வலம்வந்த உன்னை
இல்லாமற் செய்ய எவ்வளவு முடியும்?
சரம் சுமந்த உன் இதயத் தடிப்பாடக்க
எமனுக்கு வந்த அவசரம் என்ன இப்போது?

'பாரம் சுமந்த மனத்தோடு
பல்வேறு நாடுகளில் பரவிக் கிடக்கின்ற
சுழத்தமிழினமே! சுழத்தமிழினமே!
எப்போது கண்திறப்பாய்?'
உன்குரல் கேட்கிறது!

'அழுவது அல்ல எழுவதே வாழ்க்கை!
என்று அறிந்தவன் நீ!
ஆனாலும் என்னால்
இயலவில்லைத் தம்பி!
ஒங்கியழச் சொல்லும் உந்தன் பிரிவு...
என்னை அழவிடு!

உன் அன்பில் கலந்த
இந்தமகேஷ்.

(சுழமுரசு ஆசிரியரும் எழுத்தாளருமான
திரு. கந்தையா கஜேந்திரன் அவர்களின் நினைவாக)

ஈழமுரசு ஆசிரியர் திரு.கந்தையா கஜேந்திரன் (கஜன்), விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தின் சர்வதேச நிதிப்பொறுப்பாளர் திரு கந்தையா பேரின்பநாதன் ஆகியோரின் கொலைகள் வெளி நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்துவாழும் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் பெரும் அதிர்ச்சியையும், அச்சத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மக்கள் சந்தடிநிறைந்த பாரிஸ் 'லாசப்பல்' பகுதியில் இக் கொலைகள் நடைபெற்றுள்ளன. தமிழீழ விடுதலையில் இவர்களின் சேவை மிகவும் அத்தியாவசியமானது. தமிழீழ விடுதலையை ஒடுக்கும் ஏகாதிபத்தியமே இக்கொலைகளுக்குக் காரணம் என தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் சர்வதேச செயலகம் தெரிவித்துள்ளது.

பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கப்போராளிகள் சிலரை இஸ்ரேலிய மொசாட் இயக்கம் திட்டமிட்டு வெளிநாடுகளில் கொலை செய்தது ஆனால் அதன் மூலம் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம் தமது செயற்பாடுகளை நிறுத்திக் கொண்டதா? இல்லை! மாறாக பாலஸ்தீன விடுதலை வேகத்தை அக் கொலைகள் அதிகரிக்கச் செய்தன. கஜன், நாதன் கொலைகளுக்குப் பொறுப்பானவர்கள் இந்தப் படிப்பினையை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

சிறிலங்கா அரசே இக்கொலைகளுக்குக் காரணமென விடுதலைப்புலிகள் குற்றம் சாட்டியுள்ளனர். வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் ஆயுதம் ஏந்தாத போராளிகளின் விடுதலைவேகம் இதனால் அதிகரிக்குமென்று சிறிலங்கா அரசு நினைப்பதுபோல் குன்றிவிடாது.

தமிழ்நாட்டிலுள்ள பிரெஞ்சுத் தூதுவராலயத்தின் முன் தமிழ்நாட்டுமக்கள் அமைதிப் போராட்டம் ஒன்றினை நடாத்தியுள்ளனர். கஜன், நாதன் கொலைகளுக்குப் பொறுப்பானவர்களை கண்டுபிடிக்குமாறு இந்த அமைதிப்போராட்டத்தின் போது கோரிக்கை விடப்பட்டுள்ளது.

திரு. கந்தையா பேரின்பநாதன்

பத்திரிகையாளர்கள், மனிதமீறல் அமைப்புக்கள் இந்த அமைதிப்போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டுள்ளனர்.

கொலையாளிகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டும் என பிரான்ஸ்நாட்டிலுள்ள சகல பத்திரிகையாளர்களும் பிரான்ஸ் அரசை வற்புறுத்தியுள்ளனர்.

பாரிஸ் 'லாசப்பல்' பகுதியிலுள்ள ஈழமுரசு அலுவலகத்தின் அருகில் கஜனும், நாதனும் இனந்தெரியாத நபரால் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். மேலதிகமான விபரங்கள் எதுவும் தெரியவில்லை.

கஜன் (வயது 30) நாதன் (வயது 32) ஆகிய இருவரும் மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த பதவி வகித்தவர்கள். தமிழீழ விடுதலைக்குத் தேவையான நிதி புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களிடமிருந்தும் சேகரிக்கப்படுகின்றது அதில் முக்கியமாகக் கடமையாற்றியவர் நாதன்.

கஜன் குறுகிய காலத்தில் சிறந்த தொரு பத்திரிகையாளராகத் திகழ்ந்தவர். தமிழீழ விடுதலைக்காகத் தமது எழுத்துத்துறையை அர்ப்பணித்துக்கொண்டவர். இன்று அதற்காகத் தமது உயிரையே கொடுத்துள்ளார். புதிய சிந்தனையில் புதிய உருவகங்களை உருவாக்கும் புரட்சியாளர் கஜன்.

இவர்கள் இருவரின் கொலைகள் எப்படி நடந்தது? யாரால் நடத்தப்பட்டது? எங்கே திட்டமிடப்பட்டது? என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கு உலகத் தமிழ்மக்கள் பதில்காண ஆவலாய் இருக்கின்றனர். கொலையாளிகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுக்குத் தண்டனை வழங்கப்பட வேண்டும் என உலகத்தமிழினம் உறுதியாய் நிற்கின்றது.

அஞ்சலி!

1991^{ம்} தைத்திங்களில் பிறேமனில் நிகழ்ந்த
பூவரசு முதல் இதழ் வெளியிட்டு வைபவத்தில் பிரதம
விருந்தனராகக் கலந்து சிறப்பித்து பூவரசின் முதற்
பிரதியைப் பெற்று அதை வாழ்த்தியவர்-

ஜெர்மனியிலிருந்து கனடாவுக்குச் சென்றபின்பும்
பூவரசின் வளர்ச்சியில் அக்கறைகொண்டிருந்தவர்-

ஒவ்வோர் ஆண்டு நிறைவிலும் பூவரசு, விழாக்களை
நிகழ்த்தி கலைஞர்களைக் கௌரவிக்கும்போதெல்லாம்
அதை வாழ்த்தி மகிழ்ந்தவர்-

எங்கள் பேரன்புக்குப் பாத்திரமான பெரியவர்-

திரு வல்லியூர் மாணிக்கம் சுந்தரமூர்த்தி
(கிளைப்பாறிய ருள்வளர் தால் அதியர்) அவர்கள்
1.11.1996 அன்று கனடாவில் அமரரானார்.

அவருக்கு பூவரசு தன் கண்ணீர் அஞ்சலியைச்
சமர்ப்பிக்கிறது!

எங்கள்

இளந்தளிர்கள்

சிறுவர் பகுதி

இந்த இதழுடன் நிறுத்தப்படுகிறது!

அன்புச் செல்வங்களே!

இந்த இதழுடன் உங்கள் பூவரசு ஆறுவயதை நிறைவு செய்கிறது.

இதுவரையில் எங்கள் இளந்தளிர்கள் என்னும் இந்தப் பகுதியில் உங்களுக்கெனப் பல சுவையான அம்சங்களை வழங்கிவந்தோம்.

ஒவ்வொரு ஆண்டு நிறைவிலும் உங்களுக்கெனப் போட்டிகளையும் நடாத்தி, பூவரசு ஆண்டு விழாக்களின்போது உங்களை அழைத்து பரிசில்களும் வழங்கி, உங்களை உற்சாகப்படுத்தி வந்துள்ளோம்.

ஓரளவுக்கேனும் எமது தாய்மொழியை வாசிப்பதில், எழுதுவதில் உங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கவும் உங்களது திறமைகளை வளர்த்தெடுக்கவும் எங்கள் இளந்தளிர்கள் என்னும் இந்தப்பகுதியைத் தொடர்ந்தோம்.

ஆயினும்—

இந்த இதழுடன் பூவரசு இனிய தமிழ் ஏட்டில் இளந்தளிர்கள் வெளிவருவது நிறுத்தப்படுகிறது! ஏன்?

அடுத்த பக்கம் பாருங்கள்!

அன்புச் செல்வங்களே!

உங்களை மகிழ்விக்க -
உங்கள் திறமைகளை வெளிக்கொணர -
உங்கள் தாய்மொழி ஆர்வத்தை வளர்த்திட -

1997 தை மாதம் முதல் -

வெளிவருகிறது!

எங்கள்

இளந்தளிர்கள்

(சிறுவர் சஞ்சிகை.)

கீது ஒரு பூவரசு வெளியீடு!

**எங்கள்
இளந்தனர்களுக்கான
போட்டிகள்!**

இங்கு சில பறவைகளும்
மிருகங்களும் காணப்படுகின்றன.
(நீங்கள் வாழும் நாட்டின் மொழியில்
இவற்றின் பெயர்கள் உங்களுக்குத்
தெரியும். படங்களுக்கு அருகில் மூன்று
பெயர்கள் தரப்பட்டிருக்கின்றன.) தமிழில்
இவற்றின் சரியான பெயர்களைக் கண்டுபிடித்து
நீங்கள் எழுதவேண்டும்.
இந்தப்போட்டி 8வயதுக்கு உட்பட்ட
பிள்ளைகளுக்கு!

1. குரங்கு
2. நாய்
3. ஆனை

1. முயல்
2. நாய்
3. குரங்கு

1. யானை
2. முயல்
3. ஆமை

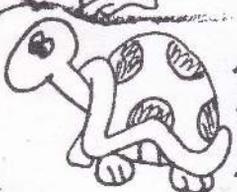
1. கிளி
2. சீசவல்
3. நாய்

1. கிளி
2. 47X
3. சீசவல்

1. எலி
2. குருவி
3. சீசவல்

1. ஆமை
2. எலி
3. கிளி

1. நாய்
2. குரங்கு
3. யானை

8வயதிற்கும் 13வயதிற்கும் இடைப்பட்ட
பிள்ளைகளுக்கு என்ன போட்டி
என்கிறீர்களா?

இந்தப் பழகங்கள் சிலநூல் மிருகங்களைப்பற்றி
நீங்கள் சில கற்பனைக் கதைகளை
பெரியவர்களிடமிருந்து அறிந்திருப்பீர்கள். சிலவா?
(உதாரணமாக குரங்கு என்றால்
"ஆப்பிழுத்த குரங்கு!" முயல் என்றால்
"சிங்கமும் முயலும்!"... இப்படி)
அவற்றில் ஒன்றை
"எனக்குத் தெரிந்த கதை" என்ற நடைப்பின்
கீழ் நீங்கள் எழுதி அனுப்பவேண்டும்.

கதை தெரியாதவர்கள்
பாட்டும் எழுதி அனுப்பலாம்.
(உதாரணமாக கிளி என்றால்
"பச்சைக்கிளியே வா வா வா!"... இப்படி...)

சிறந்தவற்றுக்கு பரிசுகள் உண்டு!

எங்கே...

உங்கள் ஆக்கங்களை எழுதி

உங்கள் பெயர், பிறந்ததிகதி, முகவரி
என்பவற்றையும் குறிப்பிட்டு,
30.11.1996க்கு முன்பு கிடைக்கத்
தக்கதாக

Poovarasu,
Sinniah Maheswaran,
Otto Brenner Allee- 56,
28325 Bremen,
Germany.

என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைப்புகள்.

முகத்தில் கோபக்கனல் வீசியது அதனை அடக்கிக் கொண்டு.

"அண்ணி! எது வேண்டுமானாலும் கேளுங்கள். அந்தக் கொடியவனின் பெயரை மட்டும் உச்சரிக்காதீர்கள். அவனை நான் சந்திக்காததின் காரணத்தைமட்டும் கேட்காதீர்கள்" என்றான்.

அமைதியாகப் பதில் தந்தான் சீதை!

"காரணம் எனக்குத்தெரியும் இலட்சுமணா! யாரை நீ கொடியவன் - கிராதகி - பெய் - பிசாசு என்றெல்லாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாயோ அவன் உன் அண்ணியைவிட ஆயிரம் மடங்கு உயர்ந்தவளப்பா! உன் அண்ணன் கானகம் செல்கையில் நானும் உடன் புறப்பட்டுவிட்டேன். எங்கள் இருவருக்கும் தொண்டுசெய்யும் பணியாளாக நீயும் புறப்பட்டுவிட்டாய்! எப்போதாவது உனக்கு அவள் நினைவு ஏற்பட்டு அதனால் தன்கணவன் ஏற்றுக்கொண்ட பணியில் குறைவு ஏற்பட்டுவிடக்கூடாதே என்று கலங்கி யிருக்கிறான் ஊர்மிளை. தன் பிரிவால் விரகதாயம் ஏற்பட்டு அண்ணனுக்குச் செய்யும் பணியில் பங்கம் நேர்ந்துவிடக் கூடாது என்று அஞ்சியிருக்கிறான் அவன். எனவே தன்மீது உனக்கு வெறுப்பு ஏற்படாவிடாமல் பற்றி நினைக்காமல் இருக்க மாட்டாய் என்று தெரிந்து கொண்டு தன் அன்புத் தெய்வமே தன்னை வெறுப்பதற்கான ஒரு சூழ்நிலையைத் தானாகவே ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறான். மனத்தைக் கல்லாக்கிக் கொண்டு நடத்தி இருக்கிறான். இது எத்தனை பெரிய தியாகம்!"

"உன் முகத்தில் நான் விழிக்கமாட்டேன்" என்று நீ கூறிச் சென்றவரைதான் உனக்குத்தெரியும். அதன்பின்பு கண்ணீரால் என் பாதங்களைக் கழுவி, இந்த இரகசியத்தைக்கூறி வனவாசம் முடிந்து திரும்பும்வரை இந்த உண்மையை உன்னிடம் கூறக்கூடாது. என்று வாக்கும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறான் அந்த உத்தமி. இலட்சுமணா உன் ஊர்மிளையின் முன்பு நான் தூசுக்குச் சமானம். தன்னலம் கருதாது இராம சேவையில் அப்பணித்துக் கொண்ட உன்னைவிட தன்னையே அந்த யாகத்தீயில் நெய்யாக ஊற்றிக்கொண்ட ஊர்மிளைதான் உயர்ந்தவளப்பா! இப்படியும் ஒரு பெண்ணா என்று நான் எண்ணிப் பார்க்காத நாளே கிடையாது! கண்ணிமைக்காமல் பதினான்கு ஆண்டுகள் ராமனை ஆரணயத்தில் காத்து சேவகம்புரிந்த நீ உயர்ந்தவள்தான். ஆனால், கண்ணீரிலே கண்களை மிதக்கவிட்டு, அன்ன ஆகாரமின்றி பதினான்கு ஆண்டுகள் பதியின் அன்புக்காக ஏங்கித் தவயியற்றிக் கொண்டிருக்கும் ஊர்மிளை உன்னைவிட உயர்ந்தவளப்பா! அவளை நீ வணங்கினாலும் பாவமில்லை!"

சீதை தன்னுடைய நீண்டநேரப் பேச்சை இத்துடன் நிறுத்தினாள்.

இலட்சுமணன் கைகளிலிருந்து சேணங்கள் நழுவின. அவன் கண்கள் பஞ்சடைந்தன. குதிரைகள் நின்றன. ரதமும் நின்றது. துயரமும் அதிர்ச்சியும் அவனை நாக்குமுறச் செய்தன.

"அண்ணி! எனக்கொரு நல்லசெய்தியைத் தந்தீர்கள்! உத்தமி ஒருத்தி யாருக்கும் தெரியாமல் செய்த தியாகத்தைக்கூறி என் அறியாமைக் கண்களைத் திறந்தீர்கள்! ஆனால் என்ன கொடுமை. தங்களுக்கு ஒரு துயரமான செய்தியைச் சொல்லும் கடமையில் நின்று தவிக்கிறேன் நான். காப்பிணி என்றும் பராமல் தங்களை நிரந்தரமாக இந்த வனத்தில் விட்டுவிட்டு வரும்படி அண்ணன் கட்டளையிட்டார். சேவகன் நான் இந்தப் பாபப் பணியைச் செய்யும் கொடுமை என் தலையில் விழுந்து விட்டது!"

சீதை அதிர்ச்சியடையவில்லை இதைக்கேட்டு.

"காரணம் சொல்லச் சொல்லியிருந்தாறு உன் அண்ணன்?" என்று நிதானமாகக்

கேட்டான் சீதை.

"ஆம் அண்ணி! யாரோ ஒரு குடிமகன் அந்நியன் ஆதிக்கத்தில் சிறைவாசம் இருந்த சீதையை இராமன் வேண்டாமானால் மனைவியாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் நான் அரசியாக ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாது!" என்று வாதம் செய்தானாம். அதற்காக..." இலட்சுமணன் முடிக்கவில்லை.

"பாவம்! ராஜா இராமனாக என்னைத் துறந்து வாழ்வதா? அல்லது சீதா இராமனாக என்னோடு வாழ்வதா? என்பதுதான் உண்மையான பிரச்சினை அவர் எடுத்தமுடிவு சரிதான். தந்தையார் தன் மனைவிக்குக் கொடுத்த வாக்கிற்காக இவர் காணகம் சென்று அதனால் அரசனில்லாமல் பதினான்கு ஆண்டுகள் அவதிப்பட்டார்கள் மக்கள். இப்போதும் இவர் என்னோடு சீதா இராமனாக வாழ விரும்பிவிட்டால்...பாவம் அயோத்திமக்களுக்கு மீண்டும் அரசனில்லாத துர்ப்பாக்கியநிலை ஏற்படுமல்லவா? அதனால் என்னைத்தியாகம் செய்துவிட்டார். ஆனால் இலட்சுமணா! உன்மனைவி ஊர்மினை செய்த தியாகத்தின்முன்பு இவையெல்லாம் ஒன்றுமேயில்லை. ஒன்றுமட்டும் சொல்ல நினைக்கிறேன். ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தால் எனக்கு இந்தத் தண்டனையை தந்துள்ளார் உன் அண்ணன். அதற்கு என் ஆசைகளும் ஒரு காரணம்தான் நான் ஒருவிதத்தில் இந்தத் தண்டனைக்குத் தகுதியுள்ளவன்தான். ஆனால் எப்போதாவது ஏதாவது காரணங்களுக்காக ஊர்மினைக்கு இதுபோன்ற ஒரு சிறு தண்டனையேதும் நீ கொடுத்துவிடுவாயோமானால் அதனை நருமம் பொறுக்காது! அதனால் ஆண் வாக்கத்தின் தலைகளே வெடித்துவிடும். என்று கூறினான்.

கண்ணீர் பொங்கிவழிகிறது இலட்சுமணனுக்கு. நெஞ்சை அடைக்கிறது. எப்படியோ சமாளித்து வார்த்தைகளை வரவழைத்துக் கொள்கிறான்.

கார்முகம் கல்மாரி பொழிவதைப்போல் பொழியும் அவன் சொற்களில் அரசின் ஆணையைத் தெரிவிக்கிறான்.

புயல் காற்றில் அடிப்பட்ட பூங்கொடிகள் பூக்கள் உதிர்ப்பதுபோல், சோகப் புயலின் குறாவளியில் சீதையின் ஆபரணங்கள் நழுவி விழுக்கின்றன உணர்வு இழந்த அவளும் தன் தாயின் பூவியின்மேல் விழுந்துவிடுகிறாள்.

உணர்வுபெற்றபின் வருந்துகிறாள்.

ஆனால் தன்னைக் காரணமின்றித் தவிக்கவிடும் கணவரை நோகவில்லை. நான் துன்பப்படுவதற்கே பிறந்த ஒரு துர்ப்பாக்கியசாலி!" என்று நினைத்துத் தன்னையே நொந்துகொள்கிறாள்.

இலட்சுமணனோ அவளுடைய காலில் விழுந்துகிடந்தான். அவனை எழுப்பி, "நீ உத்தமன். சிரஞ்சீவியாக இருக்கவேண்டும். உன் அண்ணனுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடப்பவன் நீ. அதுதான் சரி!" என்றான்.

பின்பு,

"வரிசைக்கிரமமாக என் மாமியார்களுக்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவி. நான் கருவுற்றிருக்கும் அவர்களின் பேர்ப்பின்னையை ஆசீர்வதிக்கும்படி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்! அரசரிடம் நான் சொல்வதுபோலவே இதைச் சொல்லவேண்டும். அக்கினிபகவானின் அத்தாட்சியுடன் என் தூய்மையைக் கண்டிருக்கிறீர்கள்! யாரோ மாக கற்பித்ததைப் பொருட்படுத்தலாமா? உங்கள் பரம்பரைக்கும் நீங்கள் கற்றறிந்த அறிவுக்கும் இது தகுமா? எப்போதும் நிதானமுள்ளவரும் இனகிய மனம் படைத்தவருமல்லவா தாங்கள்? வேண்டுமென்றே இதைச் செய்ததாக நான் கொள்ளலாமா? இந்தப் பேரிடி நான் செய்த பூர்வ ஜென்ம பாவங்களின்

பயனை ஒழிய வேறில்லை.

முன்பு அரசு வலியவந்தபோது உதறித்தள்ளிவிட்டு என்னுடன் காணகம் வந்தீர்கள். இப்போது உங்கள் மாளிகையிலேயே ராஜ்யஸ்டீசியின் ஆதிக்கம் வந்திருக்கிறது. உங்கள் வீட்டினுள் தன்னுடன் நானும் இருப்பதை சகிக்கவில்லைப் போலும். உங்களைப் பிரிந்து உயிர்வாழ்வதில் பயனில்லை. நிம்மதியாக உயிர்துறப்பேன். அதற்கு ஒன்று இடையூறாக இருக்கிறதே! என் அடிவயிற்றில் கிடக்கும் மகவைக் காப்பாற்றவேண்டுமே! மகவைப் பெற்றெடுத்தவுடன் விண்ணிலே பவனிவரும் சூரியகவானை இடைவிடாது தவம் செய்வேன். கடுந்தவம்செய்வேன். மறுபிறப்பிலும் உங்களையே பதியாக அடைவேன் அப்போது நான் உங்களைவிட்டுப் பிரியநேராது!" என்றான்.

ஊர்மிளையின் தவம்.

இராமர் நல்லாட்சி புரிந்த காலத்தில் ஒரு நாள்..

இரவு இராமனின் மாளிகையை இலட்சுமணன் காவல்காத்துக் கொண்டிருந்தான். அப்போது ஓர் உருவம் தன் மனைவி ஊர்மிளையின் படுக்கை அறைப்பக்கமாக செல்வதைக்கண்டான். உடன் விரைந்தான். அந்த உருவத்தின் நடை உடை பாவனை சாயல் இவற்றிலிருந்து அது தன் அண்ணன் இராமர் என்பதை உணர்ந்து கொண்டான்.

உள்ளம் சந்தேகச் சக்தியை நிரப்புகின்றது.

மூளையோ குழப்ப உற்பத்தியை குதூகலத்துடன் செய்துகொண்டிருந்தது.

என்னதான் நடக்கிறது பார்ப்போம் என்ற எண்ணத்தோடு சாளரத்தின் ஓரமாக

முன்னால் சுகமானது இருந்துகொண்டேயிருந்தால் அதிலிருந்து ஒருபோதும் சுகம் ஏற்படாது."

செய்நன்றியை மறந்தவனுக்குப் பிராயச் சித்தமே கிடையாது.

இ
ரா
மா
ய
ண
த்
தி
லி
ரு
ந்
து

உலகத்திலுள்ள அனைத்திலும் தர்மமே பெரியது தர்மத்தின் மீதுதான் சத்தியம் நிலைத்திருக்கின்றது.

உட்காரத்திருந்தாலும் அலைந்து திரிந்தாலும் மனிதன் ஆயுள் குறைந்து கொண்டேயிருக்கின்றது. அதனால் நேரத்தைக் காதலக் கொள்ளுங்கள்.

தீயானது ஒருபோதும் தீயைச் சூவுதில்லை. அழிப்பதுமில்லை.

கவலைகள் தைரியத்தை அழித்துவிடுகின்றது. கல்வியறிவைக் குறைத்துவிடுகிறது. இலட்சியம், முயற்சி, ஊக்கம் சகலதையுமே அது பேசக்கடித்துவிடுகிறது.

மனிதனின் வாழ்க்கைக்கு கவலையைவிடக் கொடிய விரோதி வேறு எதுவுமே கிடையாது.

சந்தடியின்றி நின்று சந்தேகத்தோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அழகோவியம்போல் அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான் ஊர்மிளை.

அந்த அறையினுள் நுழைந்த இராமன் ஊர்மிளையின் கட்டிலைச் சுற்றிச்சுற்றி மூன்று முறை வலம்வந்தான் பின்பு சாஷ்டாங்கமயக ஊர்மிளையின் பக்கம் திருப்பி வணங்கினார்.

இக்காட்சியைக் கண்ட இலட்சுமணன் "அண்ணா!" என்று உரக்கக் கூச்சலிட்டு மெய்சிலிர்த்த நிலையிலே உள்ளே வந்து காலில் விழுந்து "இந்தப் பாலியை மன்னித்துவிடுங்கள்! என் சிறுமதியால் தெய்வத்தின்மீதே சந்தேகத் தீயை உமிழ்ந்துவிட்டேன்!" என்று கதறி தன் கண்ணீரால் அண்ணன் காலைக் கழுவினார்.

தம்பியைப் பிடித்துத் தூக்கி நிறுத்தி, "இலட்சுமணா! அமைதிக்கொள்! இரவு நேரவேளை. இருக்கத்தானே செய்யும் சந்தேகம். நான் ஏன் இவ்விதம் செய்தேன் தெரியுமா? இந்நாட்டைவிட்டு நாம் பதினான்கு ஆண்டுகள் வனவாசத்தில் ஒரு துன்பமும் இல்லாமல் இருந்துவந்தோமே! அது யாரால்? சீதை சிறைக்கொண்ட இராவணனை வென்று வெற்றிபெற்று நாடு திரும்பினோமே! அது யாரால் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறாய்?

உன்மனைவி ஊர்மிளையின் தவ வலிமையால்தான் என்பதை மறவாதே. எனவேதான் நாம் நாடு திரும்பியதிலிருந்து ஊர்மிளையை இம்மாதிரி இரவில் தூங்கும் அவளறியாமல் அவளை வணங்குகிறேன். ஏனெனில் அவள் விழித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவள் என்னை வணங்கவிடுவாளோ? அல்லது அதைப் பார்த்துக்கொண்டு நீதான் கம்மா இருப்பாயோ? இப்போது புரிகிறதா? நான் ஏன் இப்படிச் செய்தேன் என்று!" என்று கூறிமுடித்தான் இராமன். இதைக் கேட்டதும் விக்கித் திகைத்தான் வீரன் இலட்சுமணன்.

சாதனைபுரிவதில் வல்லவரான மனிதர், விதவிதமான விரதங்கள், நியமனங்கள் ஆகியவற்றினால் உடலை வாட்டிவதக்கீத தர்மத்தைப் பெறுகிறார்கள் உலகில் கஷ்டங்களின்றி சுகம் பெற முடியாது.

விருப்பவெறுப்பின்றித் தம்மைக்கட்டுப்படுத்தியவர்களே மகான்கள் எனப்படுவோர்

மனிதர்கள் மூன்றுவகை.

ஒருவகையினர் பசுடல மரத்தைப் பேசுந்றவர்கள். இம்மரம் பூக்குமேயன்றிக் காயக்காது.

இரண்டாம் வகையினர் மரமரத்தைப் பேசுந்றவர். மர நிறையப்பூக்கிறது. அதில் பல காயக்கின்றன. இப்படிப்பட்டவர்கள் பேசவும் செய்வர். அதில் ஓரளவு காரியமும் செய்வர்.

மூன்றாம் வகையினர் பலமரம் பேசுந்றவர். பலர பூக்காமலே காய்ப்பதுபேரல இவர்கள் பேசாமலே காரியம் மட்டுமே முடிப்பர்.

கல்விபறிவைவிட பயன்மிக்க லாபம் வேறு இருக்க முடியாது.

சில
பொன்
மொழி
கள்

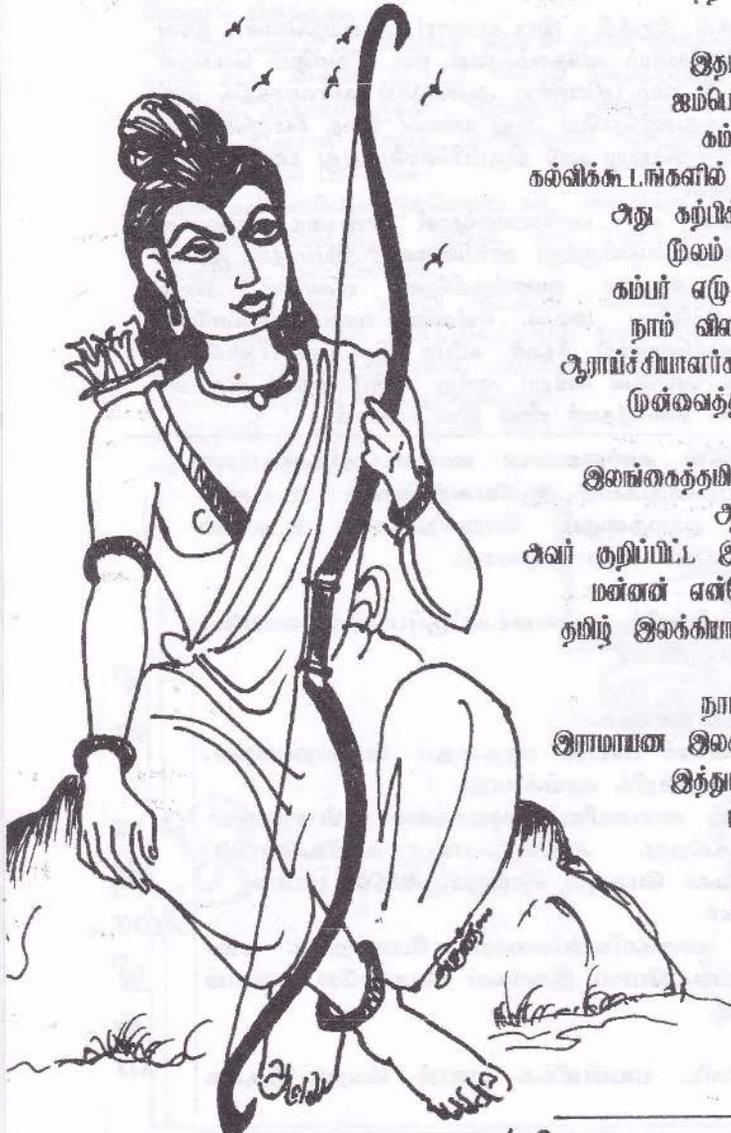
சென்பாள் பூ வரசு வரசுகர்களே!

கடந்த பல மாதங்களாக பூ வரசு
இறங்களில் இராமாயணத்தில் காணப்படும்
முத்துக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதி
வந்தேன். இதனைப் பாராட்டி பல
வரசுகர்கள் கடிதம் எழுதியிருந்தார்கள்.

சுனைவருக்கும் என்
இயங்குகின்ற நன்றிகள்.
ஐம்பெரும் காப்பியங்களில்
கம்பராமாயணமும் ஒன்று.
கல்விக்கூடங்களில் தமிழ் இலக்கியமாக
சிறு கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது.
முலம் ஆறியம் என்பதனால்
கம்பர் எழுதிய இராமாயணத்தை
நாம் விசைக்கிவைக்க முடியாது.
ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்துக்களை
முன்வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது
வால்மீகி காலத்தில்
இலங்கைத்தமிழ்மன்னன் இராவணன்
ஆட்சி சேறுத்தவிடலை.
சுவர் குறிப்பிட்ட இராவணன் வேறு ஒரு
மன்னன் என்றே கொள்ளவேண்டும்.
தமிழ் இலக்கியங்களை அகைம்கொது
நல்லமுத்துக்களை
நாம்வெற்றுக்கொள்ளலாம்.
இராமாயண இலக்கிய முத்துக்குளியல்
இத்தூண் முடிவடைகின்றது.
மீண்டும் சந்திப்போம்!

சென்பள்

மீ.ஆர்.வரதராஜா.

கண்ணீர்

இறயவானிங்
இன்ப துன்ப
இடி இடிக்க
கண்களெனும் மோகம்
கவங்கிப்பெய்திடும் மலையு.

அகதீப்பனம்

தாயகத்திங்
முதவாளியானவரும்
தொழிலாளியானவரும்
தஞ்சம் புருந்த நாட்டில்
ஏற்றத்தாழ்வு எதுவுமின்றி
சமரசமாய் எடுத்திடும்
பிச்சை.

மதிவெடி

பெண்ணை
உண்ணை நான்
முதன்முதவாய்க் கண்டபோது
மென்மையான மலரென்றது
எண்ணினேன்-உன்
மேனியைத் தொட்டபின்தான்
புரிந்துகொண்டேன்
நீ ஒரு மதிவெடியென்றது!

- கொற்றையூர் வாசன்.

மனமே கேள்!

"நீ எப்போதும் ஓர் உயர்ந்த இடத்திலுள்ள
நட்சத்திரத்தைப்போல இருக்கவேண்டும்.
உச்சி வெய்யில் வேளையில் சூரியனின்
கதிரால் நிழல் விழுவதில்லை.
அதைப்போல உனது உள்ளத்தில்
நம்பிக்கை உச்சத்தில் இருந்தால்
அதிலிருந்து சந்தேக நிழல் விழ
இடமே இல்லை.

பிறரைப் பற்றிக் தவறாகப் பேசாதே!
அவர்களிடம் உள்ள நல்ல பண்பைப் பார்.
எல்லோரும் நல்லவர்தாம்.
உன் கண்களுக்கு அவர்களிடமுள்ள
தீயண்புகள் தென்படாள்
அதற்கு உன்னிடமுள்ள
தீமைதான் காரணம்.
உனக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால்
அவர்களுடன் பழகாமல் ஒதுங்கிவிடு.
அதற்காக யாரையும் வெறுக்காதே!

அருள் என்ற சூரிய ஒளிதான்
பழத்தைப்பழுக்க வைக்கின்றது.
சாதனை என்ற இளஞ்செடிதான்
மண்ணிலிருந்து வருகிறது.
இரண்டும் சேர்ந்துதான் பயனுள்ள பழத்தை
நமக்கு அளிக்கவல்ல மரமாகிறது!"

—பகவான் பாரா.

படிக்கவில்லை தடைக்கிறது

கைக்கிடாத கைமாத்துக்கள்.

இராஜன் முருகவேல்

டாக்டர்கள் அவனைச் சூழ்ந்தார்கள்.

சோதனைக் குழாய்களில் இரத்தம் எடுத்தார்கள். எக்ஸ்ரேப் படங்களாக எடுத்துக் குவித்தார்கள். அவனைச்சுற்றிக் கூட்டம் கூட்டமாக நின்று பேசினார்கள்.

'ஏதோ சூட்டால் இரத்தவாந்தி எடுத்திருக்கலாம்!' என்று நினைத்தவனுக்கு, மனதில் பயம் இலேசாக எட்டிப்பார்த்தது.

ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து இரண்டு வாரங்களாகிவிட்டன.

இதுவரை எந்த மருந்தோ மாத்திரைகளோ தரவில்லை.

சோதனைக் குழாய்களில் இரத்தம் எடுப்பதும் எக்ஸ்ரே எடுப்பதும் வாடிக்கையாகின. சீனா ரெஸ்ரோரண்ட் வேலையை நினைக்கக் கவலை ஏற்பட்டது. 'இந்நேரம் வேறே ஆரையாலும் எடுத்திருப்பான். அதுவும் தமிழனாய்தான் இருப்பான். அந்தச் சம்பளத்துக்கு தமிழனைத்தவிர வேறே ஆர் கிடைப்பான்?'

'இந்த வேலையும் போனால் உள்ள கஸ்டங்களுக்கிடையிலை எப்பிடி வீட்டுக்குப் பணம் அனுப்புவது? எவ்வாறு ஆங்காங்கே வாங்கிய கடன்களை அடைப்பது?'

வைத்தியசாலைப் படுக்கையொன்றில் கிடந்தவாறு பலவித சிந்தனைகளுடன் புரண்டான் சிவராசன்.

நண்பர்களும் அவனுக்குப் பழக்கமான சில தமிழ்க் குடும்பங்களும் வந்து நலம் விசாரித்துச் சென்றார்கள். அந்தச் சில மணிப் பொழுதில் கவலைகளை மறந்து கலகலப்பாவான்.

அவர்கள் அகல மீண்டும் தனிமை, மீண்டும் கவலைகள்.

சிவராசன் ஜோர்மனிக்கு வரத் தீர்மானித்தபோது உலகப்படத்தில் ஜோர்மன் எங்கே என்று கூட அறிந்திருக்கவில்லை. எல்லோரும் போவதால் தானும் செல்ல முடிவெடுத்தான். முடிவைச் செயலாக்குவதற்காக ஜோர்மனியில் வசித்த நண்பனொருவனுடன் தொடர்பு கொண்டான்.

'பயப்படாமல் வா! சொர்க்கம் சொர்க்கம் என்பார்களே. அது ஜோர்மனியிலேதான் உள்ளது.' என்று ஆசை காட்டினான் நண்பன்.

'நீ உழைக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை, பணம் உன்னைத் தேடிவரும்!' என்று அரும்பிய ஆசைக்குத் தண்ணீர் ஊற்றினான்.

நண்பனின் வார்த்தையை நம்பி ஜோர்மன்மண்ணை மிதித்தபோதுதான், யதார்த்த ரீதியில் நண்பனின் வார்த்தைகளில் எவ்வித உண்மையும் இல்லை என்பதைப் புரிந்துகொண்டான்.

உறவு, பந்தம், பாசம் என்று எவ்விதத் தொடர்புகளும் அற்று வாழ்ந்தால் சில

வேளைகளில் இந்த ஜேர்மன் மண் சொர்க்கமாகத் தோன்றலாம். ஆனால், புந்தம் பாசம் என்ற உறவுக் கழிற்றினால் பிணைக்கப்பட்டு அவற்றையே சுதமான சுமைகளாக நினைத்துச் செயலாற்ற முயலும்போதுதான் எவ்வளவு இன்னல்கள்...இடைஞ்சல்கள்... காலத்துக்குக் காலம் மாறும் விசாக்கள்... வெளிநாட்டவர்களுக்கெனப் புதிது புதிதாய்த் தோன்றும் சட்டங்கள்...விலைவாசி ஏற்றம்...உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியமின்மை... கறுப்பர் என்றாலே படிப்பற்றவர் என்ற எண்ணத்துடன் உரையாடும் வெள்ளையர்... அதைவிட அந்த வெள்ளையர் சிலரின் நிறுவெறிக் கண்ணோட்டத்துடனான அணுகு முறைகள்...

இவ்வாறாக எத்தனை தடைகள் - இவை யாவற்றையும் கடந்து ஏதோ மிச்சம்பிடித்து கடன்பட்டுக் குடும்பத்தாருக்குப் பணம் அனுப்பினால் அங்கேதான் எவ்வளவு புதுப் புதுத் தேவைகள்?!

தேவைகள் அவனின் உழைப்பை உறிஞ்சும்போது கழியும்காலங்களில் அவனது ஆயுள் படிப்படியாகக் குறைவதைத்தவிர - வேறொதை அவனால் அனுபவிக்க இயன்றது?!

அவனுக்கென்று ஒருத்தி - அந்த ஒருத்தியால் ஒன்று இரண்டு என மழலைகள் - இந்த இனிய வசந்தகாலம் அவனது வாழ்வில் எட்டிப்பார்க்கும் நேரம்தான் எப்போது கணியும்?!

சுருணா அவன் மனக்கண்முன்னால் வந்தான்.

ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்ததால் அவனைப் பற்றிய செய்தியைக்கூட அறிய முடியவில்லை.

அவனும் சின்னத்தம்பியும் கொழும்பில்தான் நிற்கிறார்களா?

அல்லது சுருணாவை ஏஜென்சி வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி இருப்பானா?

யாரிடம் விசாரிப்பது? எப்படித் தொடர்பு கொள்வது?!

ஒரேயொரு உறவினன் சண்முகநாதன்.

ஆஸ்பத்திரியிலுள்ள தொலைபேசியில் அவனுடன் தொடர்பு கொண்டான்.

"நீ எதற்கும் கவலையை விடு சிவா...! எல்லாத்துக்கும் நானிருக்கிறேன்... நான் சின்னத்தம்பி மாமாவோடே கதைச்சு நிலமையைச் சொல்லுறேன்!"

ஆதரவுக் கரம் நீட்டினான் சண்முகநாதன்.

இழுத்தெடுத்த இரத்தங்களுக்கும் 'எக்ஸ்ரேக்களுக்கும் முடிவு தெரியாமலா போய்விடும்?!

தமிழ்மொழி பெயர்ப்பாளருடன் அவனிடம் வந்தார் டாக்டர்.

டாக்டர் கூறிய செய்தியைக் கேட்டு அதிர்ச்சியால் நிலைகுலைந்தான் சிவராசன்...

வானமே இடிந்து தலைமேல் விழுந்தது போலிருந்தது.

வாழ்க்கையே அஸ்திபித்தது போன்ற பிரமையில் தள்ளாடினான்.

புற்று நோய்... அந்த ஆட்கொல்லி நோய் எனக்கா?!

'டாக்டர்! நீங்கள் பொய்சொல்லுநீங்கள். நன்றாகப் பரிசோதித்தீர்களா? உண்மையைச் சொல்லுங்கள்!'

- ஒங்கிக் கத்திக் கதற வேண்டும்போல் தவித்தான்.

"இதொன்றும் படிப்படி வேண்டிய நோயில்லை. நோய் ஆரம்ப சட்டத்தில்தான் இருக்கிறது. புற்று நோய்களில் பலவகை உண்டு. சிலவற்றுக்கு மருந்து இல்லை. சிலவற்றைக் குணமாக்க முடியும். உங்களுக்குத் தொண்டையில் உள்ள உமிழ் நீர்ச் சுரப்பிகளில்தான் புற்று நோய்க்கான கிருமிகள் தெரிகின்றன.

சிறு ஒப்பிரேசன் மூலம் குணமாக்கிவிடலாம்" என்று தமிழில் டாக்டரின் விளக்கத்தைக் கூறினார் மொழி பெயர்ப்பாளர்.
எல்லா டாக்டர்களுமே இப்படித்தான் நோயாளியைத் தைரியப்படுத்த எந்த நோயையும் குணமாக்கலாம் என்பார்கள்.

எப்படி நம்புவது?

கண்கள் கலங்கின.

'நான் வாழவேண்டும் டாக்டர். எனக்காக இல்லாட்டிப் போனாலும் என் குடும்பத்துக்காக. என் சகோதரிகளைக் கரைசேர்க்கும்வரையாவது வாழவேண்டும்.

என்னை நம்பி அவர்கள்.

நம்பிக்கைகள் போய்யாகக்கூடாது.

"மிஸ்டர் சிவராசன்! நீர் உண்மையிலேயே அதிர்ஸ்ட் சாலி. இலங்கையில் என்றால் இதை மாத்தேலாது. இதுக்கான வசதிகள் இல்லை. இங்கை மாத்தலாம். டாக்டர் நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறார். இப்ப நீர் மனத்தையெவ்வாறு இருப்பதுதான் மிகமிக முக்கியம்." என்று ஆறுதல்கூறி விடைபெற்றார் மொழிபெயர்ப்பாளர்.

நாட்கள் சில நகர்ந்தன.

மீண்டும் இரத்தம் எடுத்தார்கள்.

'எக்ஸ்ப்ரீ' எடுத்தார்கள். 'ப்ரசர்' பார்த்தார்கள். வேறொரு அறைக்குக் கூட்டிச் சென்று உடல் அமைப்புக்கள்பற்றிய வண்ணப்பட்டுமொன்றைக் காட்டி, எந்த இடத்தில் சத்திர சிகிச்சை செய்யப்போகிறார்கள் என விளங்கப்படுத்தினார்கள். கனிவாக நடந்தார்கள். அவனுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுத்துவதற்காக அயராது பாடுபட்டார்கள்.

சிவராசனுக்கு வியப்பாக இருந்தது.

'இவர்களுக்குத்தான் என் நோயைத்தீர்ப்பதில் எவ்வளவு அக்கறை? இவர்களின் பணிவிடையே மனதுக்கு எவ்வளவு தெம்பைக் கொடுக்கிறது!

தற்போது சிவராசனின் மனதில் எவ்விதமான சலனங்களுக்கும் இடமில்லை. பயம் இல்லை. கவலை சற்று எடப்போனது.

'எப்படியும் காப்பாற்றிவிடுவார்கள்' என்ற நம்பிக்கை வட்டம் சிறிதாக உருவாகிப் பெரிதாகியது.

நம்பிக்கையில் தானே உயிரினங்களின் தொழிற்பாடுகள் அர்த்தமுள்ளதாக அமைகிறது.

சத்திர சிகிச்சைக்காக அழைத்துச் சென்றார்கள்.

மயக்கமானான். மயக்கத்தில் இடையிடையே சகுணா வந்து மறைந்தான்.

விழித்துப் பார்த்தபோது வேறொரு அறையில் படுத்திருந்தான். அருகே நின்று டாக்டர் வாழ்த்துக்கூறி, ஒப்பிரேசன் வெற்றி என்றார்.

நிம்மதியாக இருந்தது. நன்றியுடன் கண்களில் நீர் மல்கக் கைகூப்பினான்.

தொண்டை சிறிது வலித்தது. தொண்டையைச் சுற்றி பஞ்சுத்துணியால் கட்டுப்போட்டிருந்தது.

ஒருநாள் சண்முகநாதன் வந்தான். அவனுடன் வேறொரு தமிழினைஞனும் வந்தான். கையில் சிறிய கமரா ஒன்று தொங்கியது.

"இப்ப எப்படி? வரவரவேண்டு இப்பதான் முடிஞ்சுது. லீவு தரமாட்டன் என்கிட்டாங்கள்..."

கையில் இருந்த பழங்களைச் சிவராசனிடம் கொடுத்தான்.

"சின்ன ந்தம்பி மாமாவும் சுகுணாவும் யாழ்ப்பாணம் போவிட்டினையாம்!"

"ஏனாம்?" திகைப்புடன் கேட்டான் சிவராசன்.

"நீ ஒண்டுக்கும் பயம்பிடாதை. ஏனென்சி அனுப்புறன் அனுப்புறனெண்டு இழுத்தடிக்கிறானாம். அதுதான் கொழும்பிலை நிக்கிறதெண்டாலும் எக்கச் சக்கமான செலவெல்லே. யாழ்ப்பாணம் போவிட்டினம். அலுவல்கள் எல்லாம் சரியானபேந்துதான் கொழும்புக்கு வருவினம்."

"நானும் ஆஸ்பத்திரியிலை இருந்ததாலை ரெலிபொன்கூட எடுத்துக் கதைக்க முடியேலை. என்ன நினைச்சுதுகளோ தெரியேலை" என்று வருந்தினான் சிவராசன்.

"இதிலை என்ன கிடக்கு? நீயும் ஆஸ்பத்திரியாலை போக அவையும் வரக் கணக்காயிருக்கும்."

"நீ எனக்குச் சுகமில்லை எண்டு என்னவானாலும் சொன்னாய்யே?"

பதட்டத்துடன் கேட்டான் சிவராசன்.

"எனக்குத் தெரியாதே என்ன சொல்லவேணும், என்ன சொல்லக்கூடாதெண்டு? நான் ஏன் இதுகளையெல்லாம் சொல்லப்போறன். பேந்து அதுகள் வீணாய்ப்பயம்பட்டுக் கண்டபடி நினைக்குங்கள்!"

அதுமட்டுமில்லை சண்— அப்பாவும் அம்மாவும் அறிஞ்சால் உயிரை விட்டிருங்கள். நான் ஆஸ்பத்திரியிலை இருக்கிற விசயத்தை ஒருத்தரிட்டையும் அலம்பப்போடாதை. அங்கை இருக்கிற கஸ்டங்களுக்கை நானுமேன் அதுகளைக் கவலைப்பட வைப்பான்?"

"இப்ப எப்பிடி?"

"நோயை மாத்தியாச்சு எண்டு சொல்புறாங்கள். எண்டாலும் மாதம் ஒருக்கா செக்கப்புக்கு வரவேணுமாம்."

"நான் நினைக்கிறன் இது சிகரட்டாலைதான் வந்திருக்கவேணும். நீ சிகரட் பத்துறது ஓவர். எதுக்கும் உந்தப் பழக்கத்தை விட்டுப்போடு!"

"இருக்கலாம் சண். சிகரட்டை விடமுடியுமா எண்டுதான் தெரியேலையாப்பம். மனம் ஒரு குறங்கு எண்டது உண்மைதான். கூண்டுக்கை வாழ்ற குறங்காலை எப்பிடிச் சந்தோசமாயிருக்க முடியும்? எல்லா விசயங்களிலையும் குறங்கைக் கட்டுப்படுத்த ஏலாது!" என்று புன்னகையுடன் கூறியவன்.

"உதென்ன கமரா? வேறை எங்கையாகிலும் போப்போறியனே?" எனக் கேட்டான்.

"இவர் பாபு. இவற்றை காரிலைதான் வந்தனான். வாறவழியிலை கொஞ்சப்படங்கள் எடுத்தம். இப்ப உன்னையும் எடுக்கத்தான்!"

"இந்தக் கோலத்திலையாடவேண்டாம் சண்!"

மறுத்தான் சிவராசன்.

"இதிலை என்ன இருக்கு சிவா. இந்த ஆஸ்பத்திரி 'வாட்' நல்ல வடிவாய் இருக்கு. நீ ஆஸ்பத்திரியிலை இருந்த ஞாபகமாய் ஒரு படம் எடுப்பம்."

ஒரு படம் என ஆரம்பித்து வெவ்வேறு கோணங்களில் இரண்டு மூன்று படங்கள் எடுத்துக் கொண்டான் சண்முகநாதன்.

"ஹோம்ப நன்றி சிவா!"

"இதுக்கு ஏன் நன்றி, சண்?"

எல்லாம் விசயத்தோடைதான்!

— மனதிற்குள் கூறிக் கொண்டான் சண்முகநாதன்.

சிவராசனுடன் விளையாட ஆசையுற்ற விதி, சண்முகநாதனின் கமரா வடிவில் சிரித்தது.

(தொடரும்)

உறவு கைக்கும் உறவுகூட
உண்கையோடு சார்வதில்லை

நாடிச் செல்லும் நட்புக்கூட
நிரந்தரமாய் நின்றதில்லை

சொல்லி வரும் சொந்தம்கூட
நாளடைவில் நிலைத்ததில்லை.

உடலைப் பிரியும் உயிர்கூட
திரும்பிவந்து சேர்வதில்லை.

இதயத்தோடு இடம்பிடித்த காதல்கூட
நிரந்தரமாய் வளர்ந்ததில்லை.

மாநாதகூ!

வெறும் காசுபொருளினாடு
ஆசைகொள்வார்
சாகும்பொது கூட
அது வந்தடைவதில்லை.

நிலையாக
யாவும்கிசு துயிர் பரல்
நிம்மதியாய் மணிகுள் வாழ்வதில்லை

பெற்றெடுத்த
குடியவளின் பாசம்மட்டும்
என்றும் மாறுவதில்லை!

- ராஜாஜ்ஜல் ஆட்டிஸ்ட்
சுவிற்சர்வாந்தி.

அித்தநாரீஸ்வரர்.

- II. இராஜநாந்தர்ன்

மனிதர்களில் ஒரு ஆணோ அல்லது ஒரு பெண்ணோ முழுமை யற்றவர்களே. ஆன்மாவுக்குப் பால்பாகுபாடு இல்லை. வேதங்களிலும் உபநிடதங்களிலும் 'அது' என்றே இறைவனைக் குறிப்பிடும்போது சொல்லப்படும். உடலுக்குத்தான் ஆண் பெண் வேறுபாடு.

ஆணாக இருந்தால் ஆணில் ஆண்தன்மை கூடுதலாகவும் பெண்தன்மை குறைந்தும் பெண்ணானால் பெண்தன்மை கூடியும் ஆண்தன்மை குறைந்தும் இருக்கும். அவ்வளவுதான்.

(ஓமோன்ஸ்) சுரப்பிகளின் தொழிற்பாட்டால் அமைவதே உறுப்புக்களும் உணர்ச்சிகளும் ஆகும். உ-ம். ஆணுக்கு 70% ஆண்தன்மையும் 30% பெண் தன்மையும் இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். சிலவேளைகளில் வயதான பெண்களுக்கு ஆண்குரல் வந்துவிடும். சிலருக்கு மீசைகூட வளரத் தொடங்கிவிடும். இது சுரப்பிகளின் தொழிற்பாட்டுக் குறைவால் - அதிகநாள் வேலைசெய்த சுரப்பிகள் ஓய்ந்து விடுவதால் ஏற்படுவதாகும். சிலருக்கு இப் பால்சுரப்பிகளின் விகிதாசாரம் 51% என்றும் 49% என்றும் ஏற்பட்டுவிடுவதுண்டு. அதனாலேயே பெண்சாயல் உள்ள ஆண்களையும் ஆண்சாயல் உள்ள பெண்களையும் நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இன்னும் இப்படி இருப்பவர்களுக்கு சில சுரப்பிகள் காலப்போக்கில் தொழிற்பாடாது போகவே இப்படியான இழுபறி நிலையில் இலட்சத்தில் ஒருவர் கோடியில் ஒருவர் பெண் ஆணாவதும் ஆண் பெண் ஆவதும் (சத்திரசிகிச்சைமூலம்கூட இம்மாதிரி தற்காலத்தில் சாத்தியமாகும்) விதிவிலக்காக நிகழ்ந்துவிடுகின்றன.

பிரபஞ்சம் முழுவதும்வியாபித்திருக்கும் பரம்பொருள் (ஆன்மா) முழுமையானது என்பதை விளக்கவே இந்துக்கள் அர்த்தநாரீஸ்வரர் என்ற உருவத்தை அமைத்தார்கள். சரிபாதி பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் கொடுத்தார்கள்.

நாம் தியானத்தின்போது எமது உடலையும் எண்ணங்களையும் முற்றாக மறந்து ஆன்மாவுடன் ஒன்றிவிடும்போது இரண்டறக் கலந்துவிடும்போது வார்த்தைகளால் அளவிடமுடியாத பேரானந்தம் கிடைக்கிறது. ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணுடன் சேர்வது சிற்றின்பம் என்றும் பரம்பொருளுடன்சேர்வது பேரின்பம் என்றும் ஏன் வைத்தார்கள் என்றால் இப்பிரபஞ்சம் முழுமைக்குமே காரணகர்த்தா மூலகாரணம் இறைவனே. அவ்விறை சக்தியே அந்த சூட்சுமமான பேரறிவே துகள்களாக மாற்றப்பட்டு மூலக்கூற்றின் சேர்க்கையால் பொருள்கள் உண்டாகின்றன. அப்படிக் கல்தோன்றி மண்தோன்றி உயிரினங்களாகிய பரிணமித்ததே நமது உடலும் ஆகும். அப்படி ஒரு உடலுடன் சேர்வதையே பெரிய இன்பம் என்று மக்கள் கருதும்போது இப்பிரபஞ்சம் எத்தகையது.

இப்பிரபஞ்ச நாயகனுடன் பிரபஞ்சத்துடன் சேரும்போது அது எத்தகைய பேரின்பமாகும். சூட்சுமமான அருவமான சக்தி பொருள்களின் மூலம் வெளிப்படுகின்றது. இப்பொருள்களும் ஓர்நாள் அழிந்து பிரபஞ்சம் முழுவதும் சக்தி மயமாக இருக்கும் காலம் அதுவே கர்ப்பகாலம் என இந்துக்கள்

சொல்வார். அந்நிலையை வர்ணிக்க மாயையால் மனத்தால் அறிந்த வார்த்தைகளால் கூறமுடியாது. அதுவே பிரம்மம். இந்த வார்த்தையும் அறிவும் அப்பாலுக்கு அப்பால் உள்ளதை அறியமுடியாது. அதாவது கடவுளாக நாம் மாற முடியும். ஆனால் கடவுளை நாம் பார்க்கமுடியாது. அடுத்த பொருள் என்று ஒன்று இல்லாமல் எது எதைப் பார்ப்பது? எல்லாம் ஒரே இறைமையே. எமது கண்ணை நாம் பார்க்கமுடியாது அதன் விட்பத்தைத்தான் பார்க்க முடியும். அப்படியான முயற்சி எமக்குள் இருந்தே நாம் வெளியே குதிப்பது போன்றதே ஆகும்.

அணுவின் அசைவும்

சிவ தாண்டவமும்.

கண்ணுக்குத் தெரியாத மிக நுட்பமான அணுவின் மீதுதான் பொருட்கள் படிப்படியாக உருவாக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அதன்சக்தியோ அளவில்லாதது. இந்த அணுக்களிடையே இயங்கும் சக்தியே உலகத்தின் இயக்கம் அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. இதுவே அணுவைப்பற்றிய பௌதிக தத்துவம். இதையே உருவமாக வேதம் சிவசக்தி தத்துவமாகக் குறிப்பிடுகின்றது. சிவம் என்பது தூய்மையான உண்மை. அதில் சக்தி உள் இயக்கமாகப் படிந்துநிற்கின்றது என்று வேதம் கூறுகின்றது. சிவம் தனக்குரிய தனிச் சிறப்பு நிலையில் ஊன்றி இருந்தது. அதனுடைய தெய்வீக சக்தியை ஒளிபரப்பிக் காட்டுகின்றது.

சுவேதாஸ்வதார உபநிடதம் சிவத்தைப்பற்றி இப்படிக்கூறுகிறது —

'எல்லா மூலப் பொருட்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் சிவமே ஆதாரம் அது எங்கும் நிறைந்து பரவி நிற்கின்றது. அதுவே உலகம் அனைத்திற்கும் அடிப்படை' சக்தியைப்பற்றி தேவி பாகவதம் என்ன கூறுகின்றது.

'எல்லா சக்திகளுக்கும் அடிப்படையான பெரும்தேக்கம் (Reservoir of Energies) அதுவே எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்த மேலான வலிமையும் வியாபகமும் கொண்டது!' என்று அது சொல்லுகின்றது. உலகத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருட்களையும் அதுவே உயிர்ப்பித்து இயங்கச்செய்கிறது. சக்தி இல்லாமல் சிவம் இயங்குவதில்லை. ஆகவே பௌதிகத்தில் பொருளுக்கு இயக்கம் தரும் சக்தி (Kinetic-Energy) வேதத்தில் சிவத்துக்கு உயிர்ப்புதரும் சக்தியாக வருணிக்கப் படுகின்றது.

சிவமும் சக்தியும் இயந்திரமும் அதை இயக்கும் எரி பொருள்போல் ஆகும். சிவத்தின் மூலம் சக்தி வெளிப்படுகின்றது.

சிவமும் சக்தியும் தனித்தனியானவை அல்ல. அவை இரண்டும் ஒன்றின் அம்சங்களே. சந்திரனையும் சந்திரனின் ஒளியையும்போல் என்று இந்தச் சிவத்துவத்தை வேதம் வர்ணிக்கின்றது.

ரோஜர் ஜோன்ஸ் என்ற அணு விஞ்ஞானி இந்தத் தெளிவான விளக்கத்தைப் பெரிதும் பாராட்டி எழுதியிருக்கிறார்.

சக்தி — காலம் — உற்பத்தி ஆகியமூன்றும் பௌதிக தத்துவங்களின் அடிப்படை. இந்த மூன்றையும் ஒன்றாகக் காட்டுகின்றது இந்தச் சிவத்துவ விளக்கம் என்கிறார் அவர்.

எந்தப் பொருளும் இயங்கும்போதுதான் மதிப்பு அடைகின்றது. சக்தி இல்லாமல் சிவத்திற்கு மதிப்பு ஏது? சக்தி இல்லாமல் படுத்துக் கிடப்பவனிடம் கேட்டுப் பாருங்கள். 'சிவனே என்று கிடக்கிறேன்!' என்று பதில் சொல்லுவான்.

பௌதிகத்திலும் இயங்கமுடியாதது வெறும் பொருள்மட்டுமே அதில் இயங்கும் சக்தி சேர்ந்தாற்றான் அதற்கு மதிப்புக் கிடைக்கின்றது.

இயக்கம் தொடங்கியதும் அணு நர்த்தனம் ஆடுகின்றது. அது பலவிதமாகவும் துள்ளிக் குதிக்கிறது. இடம்விட்டு இடம் மாறுகிறது, இதை சக்திநடனம் (Energy Dance) என்றும், அழிக்கும் நடனம் (Dance of Creation and Distruction) என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

டாக்டர் பிரிஜ்யம்: காப்ரா என்ற விஞ்ஞானி இந்த அணுநடனத்தைப் புகைப்படங்களாக எடுத்திருக்கின்றார். உலகத்தின் இயக்கத்துக்கு ஆதாரமாக இருப்பது அந்த அணுவின் நர்த்தனமே. அறிவற்ற சடமான பொருளின் மீது இறை சக்திக்கு (ஆன்மாவிற்கு) எப்படித் தொடர்பு உண்டாக முடியும்? புத்திஜீவிகளின் பார்வையில் இக்கேள்விக்கு இடம்உண்டு. அதற்கு அத்வைத சித்தாந்தம் நல்ல பதில் கூறுகிறது. இரு பொருள் இல்லை. உள்ளதொன்றே. இறைசக்தியைவிட வேறொன்றில்லை அதுவே பொருளாகவும் தோன்றுகின்றது. தோன்றுவதெல்லாம் வெறும் தோற்றமே. சிவம் வேறு சக்தி வேறல்ல.

எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணி பிரமம் ஆகும். இப்பிரமத்திலிருந்து எல்லாம் தோன்றுகின்றது. (பிரமம் வேறு இறைசக்திவேறல்ல.) வேதத்தில் சக்தியை உயிர்ப்புள்ள கொடியாகவும் சிவத்தை கொடியைத்தாங்கும் கெழுக்கொம்பாகவும் வர்ணிப்பார்கள். பொருளின் மூலமே சக்தி வெளிப்படும். ஆனால் சிவமவேறு சக்தி வேறல்ல.

கவிஞர்களுக்கு ஒரு போட்டி!

ஒரு கவிதை எழுதுங்கள்!

இந்த இதழ் அட்டைப்படம் என்ன சொல்கிறது?

உங்கள் எண்ணத்தில் எழும் கருவுக்கு
கவிதைவடிவம் கொடுங்கள்.

உங்களது கவிதையை 30.11.96க்கு முன்பதாக
புவரக முகவரிக்கு அனுப்பங்கள்.

சிறந்தவையெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் கவிதைகள்
7வது ஆண்டு ஆரம்ப சிறப்பிதழில் வெளிவருவதோடு
உங்களுக்குப் பரிசுகளையும் பெற்றுத்தரலாம்.
எழுதுங்கள்!

-க. ஸ்ரீதரால்.

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

வானம் இருண்டு கிடந்தது-

"சிந்துஜா! படலையிலை யாரோ நிற்கினம் போலக்கிடக்கு... ஆரெண்டு போய்ப்பார்..!"

தாவிக்கொண்டே படலையருகில் சென்றாள் சிந்துஜா.

புரோக்கர் சண்முகம்!

"ஓ...வாருங்கோ...கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கை வந்ததுமாதிரி... உம்மட்டை நான் வரவேணுமெண்டு நினைச்சனான்...நீரே வந்திட்டீர்!"

வரவேற்றார் சதாசிவத்தார்.

"மாஸரர்...ஒரு வரன்வந்திருக்கு...நல்லஇடம்...உங்கடை மகள் ராசாத்திமாதிரி இருப்பான்... உங்கடைமகள் வேலைக்குப் போய்வரக்கண்டவராம்... இனி உங்களையும் அவருக்கு நல்லாத்தெரியுமாம்... அவர் நல்லாய் விரும்புறார்... நல்ல காசுக்கார இடம்..!"

இடையில் மறித்தார் சதாசிவத்தார்....

"பொறும்...எங்கடை வசதியனை முதலிலை நாங்கள் பார்க்கவேண்டும்...ஏதோ இருக்கிற வசதியனைக்கொண்டு ஒரு நல்லவாழ்க்கையை அமைச்சுக் கொடுக்கவேணும்...என்னாலை பெரிய வசதியருக்கு போகமுடியாது..!"

சதாசிவத்தார் தன் ஏழ்மையைக் கூறினார்.

"நீங்கள் அப்பிடி ஒன்றும் பெரிசாய் செய்யத்தேவையில்லை...எல்லாம் தன்ரை பொறுப்பாம்...இப்பிடி ஒரு சம்பந்தம் வாறதுக்கு நீங்கள் கொடுத்து வைத்திருக்கவேண்டும்...ஆனால் பாருங்கோ... என்று முடிக்காமல் இழுத்தார்...

"விசயத்தைச் சொல்லுமன்!"

ஆவலுடன் பார்த்தார்.

"அவருக்கு நாற்பது வயசிருக்கும்...இரண்டாந்தாரமாய்க் கேட்கின்றார்...முதல் மனைவி இறந்திட்டா..."

"என்ன விசர்க்கதை சொல்லுநீர்...? இந்தக் குடும்பத்துக்கெண்டு எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றான்... நானேயேய் அவனைப் பாழுந் கிணற்றிலை தள்ளுறதே...என் பிள்ளை இப்படியே இருக்கட்டும்!"

"மாஸூர்...ஏதோ என்னை மனசிலை பட்டதைச்சொன்னன்...உங்கள் நிலைமை அறிஞ்சுதால்தான் நான்வந்தன்...இனி உங்களைப்பொறுத்தது...நான்வாறன்..."

விருட்டென்று எழுந்து சென்றுவிட்டார் சண்முகம்...

சதாசிவத்தாருக்கு ஒருபுறம் கோபமாகஇருந்தாலும் தன் இயலாத்தன்மையை எண்ணி மனம் நொந்தார்...

எவ்வளவு அறிவும் அழகும் இருந்தும் என்ன அதிர்ஷ்டம் இல்லையே...
— மகளைப்பற்றிச் சிந்தித்தவாறே சாய்வு நாற்காலியில் அயர்ந்து போனார். செல்வியும் வேலையால் வீடுவந்து சேர்ந்தாள்.

அவள் வந்ததும் வராததுமாக சிந்துஜா புரோக்கர் சண்முகம் வந்து அப்பாவுடன் கதைத்துவிட்டுப்போனது பற்றித் தகவல்தந்தாள்...

ஓ... அப்பா என்திருமணத்தைப்பற்றிக் கதைத்திருக்கலாம் என நினைத்துக் கொண்டே தந்தையிடம் போனாள்.

மகளின் காலடி அரவத்தில் கண்விழித்தார் சதாசிவத்தார்.

"அப்பா...நான் எத்தனை நாள் சொல்லியிருப்பேன்...நாங்கள் இருக்கிற நிலைமையிலை இப்ப எனக்குக் கல்யாணம் என்னவேண்டிக்கிடக்கு..."

"அப்பிடிச்சொல்லாதே பிள்ளை...நீயும் இப்பிடி எத்தனை நாளைக்கென்று இருக்கப்போகிறாய்... உன்னை வாழ்க்கையிலும் ஒருமாறுதல் வரத்தானே வேணும்..."

"அப்பா...! வாழ்க்கையை நாங்கள் நினைச்சவுடனை அமைச்சுக்கொள்ள முடியுமா... அதற்கும் ஒரு காலநேரம் வரவேணும்... எனக்கெண்டு சில விருப்பு வெறுப்புக்கள் இருக்குது... அவைகள் முடியட்டும்... ஆறுதலாய்ப் பார்ப்பம்!"

"பிள்ளை... காலம் எங்களுக்காய்க் காத்திருக்காது... புரோக்கர் ஒரு சம்பந்தம் கொண்டு வந்தவர் எனக்குப் பிடிக்கேல்லை!"

"ஏன்?"

"நல்ல பணக்காரராம்... சீதனமாய் ஒன்றும் கேட்கவில்லை...வயது கூட... அதோட முதல்மனைவி இறந்திட்டாவாம்...உன்னை இரண்டாந்தாரமாய்க் கேட்கினம்... அதுதான் வேணாம் என்று அனுப்பிட்டன்...சரி அதைவிடு!"

பொழுதும் மறைந்தது.

செல்வி படுக்கையில் போய்விழுந்தான்...

உறக்கம் வரவில்லை...பலமுறை சிந்தித்தான்.

ஒரு மகளை மணக் கோலத்தில் பார்த்துவிடவேண்டுமென்ற தந்தையின் ஆசை...மறுபக்கம் குடும்ப நிலைமைகள்...பலவாறு சிந்தித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தவளாய் கண்ணயர்ந்தாள்...

□

பொழுது புலர்ந்தது...

வழக்கமாய் சதாசிவத்தார் அழைப்பதற்குமுன்பே அவர்முன் தேனீர்க் கோப்பையுடன் நின்றுருந்தான் செல்வி...

"அப்பா... இந்தாங்கோ தேத்தண்ணி"
அவரிடம் கொடுத்தபடி சொன்னான் -

"அப்பா..! நீங்கள் சொன்ன விசயங்களையெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தன்...
எனக்குச் சரியெனப் படுது..."

"பிள்ளை அது சரிவராது!"

"எது சரிவராது...? எல்லாமே சரிவரும்!"

தன் விருப்பத்தைக் கூறினான் செல்வி.

"பிள்ளை...நீ என்ன சொன்னாலும் நாற்பது வயதுக்காரனுக்கு உன்னை
இரண்டாந்தாரமாய்க் கட்டிக் கொடுக்க என்மனசு இடம் கொடுக்காது!"

"அப்பா... மனசு எப்போதும் நல்லதுதான்...ஆனால் அதை நாம்தான் குழப்பிக்
கொள்ளறும்...வாழ்க்கையை ஒவ்வொருவிதமாய்க் கற்பனை பண்ணிறும்...
கனவு காணறும்... ஆனால் நினைக்கிற அளவுக்கு எல்லாம் நடப்பதில்லை...
நடப்பது நடக்கட்டும்... இந்தக் கல்யாணத்தைப் பொறுத்தவரையில் வயது
ஒரு பிரச்சினையாகப்படவில்லை... இனித் தம்பி இருக்கிறார்தானே...அப்பா!
எல்லாத்தையும் அவர் பார்த்துக் கொள்வார்தானே!"

பிடிவாதமாகவே நின்றான் செல்வி.

"இல்லைப் பிள்ளை... ஊர் என்னைப்பற்றி என்னை நினைக்கும்?
ஒவ்வொன்றுக்கும் சம்பிரதாயங்கள் பழக்கவழக்கங்கள் என்று இருக்குது
பிள்ளை!"

"சம்பிரதாயம் பழக்கவழக்கங்கள்... யாருக்குவேண்டும் மனிசத்தனம் இல்லாத
இந்த சம்பிரதாயங்களும் பழக்கவழக்கங்களும்...! இந்துமதியைப் பாருங்கள்...
இழக்கக்கூடாத உறவை இழந்து தவிக்கும் அவளது வேதனை புரியாமல்
அவள் வேதனையை அதிகமாக்கும் இந்தச் சம்பிரதாயங்களை ஏற்படுத்திந்து
யார்? அவனைக் கண்டாலே மூளி வாறான் என்று ஒதுங்கிக் கொள்கின்றது
இந்தச் சமுதாயம்... ஏன்? இந்தச் சமூகத்தில் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையால்
கணவனை இழந்த பெண்களையும் வெள்ளைச்சேலையை உடுத்தி
பட்டங்கள் சூட்டி வேடிக்கை பார்க்கின்றது. மூட நம்பிக்கைகளில்
மூழ்கிப்போய் பழக்க வழக்கங்களையும் மாற்றிக் கொள்ளாத இந்தச் சமூகம்
நான் மட்டும் நாற்பதுவயதுக்காரனைக் கட்டினால் கதைக்காமலா
போய்விடும்...நிச்சயமாய்க் கதைக்கும் அப்பா...நீங்க அலுவல்களைப்
பாருங்கோ!"

□

வாசலில் தபால் காரனின் மணி ஒலித்தது.

வாசலில்சென்று கடிதத்தை வாங்கினான்.

ஜானியின் கடிதம்...

கடிதத்தை ஆவலுடன் படித்தான்.

"உரத்து படிபிள்ளை நானும் கேட்கிறன்"

"அன்பானவர்கள் அவைவருக்கும்!

நான் நலம். தங்கள் நலங்களும் அதுவாகட்டும்...

தங்களின் கடிதம் கிடைத்து யாவும் அறிந்துகொண்டேன். அப்பா
எனக்கென்றால் இந்த வெளிநாட்டுவாழ்க்கை பிடிக்கவில்லை. உங்களுடைய
கஸ்டங்களும் எனக்குப் புரியாமலில்லை...

நீங்கள் உங்கிருந்து அறிகின்றபோது வெளிநாடு நன்றாகத்தான் இருக்கும்...
ஆனால் இங்குபடும் கஸ்டங்களை அனுபவரீதியில் அடைகின்றபோதுதான்

அதன் தன்மைகளைப் புரிந்துகொள்ளமுடியும்...என்ன அடிமை வாழ்க்கை... வெளியில் போனாலோ சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்கிறார்கள்...அன்னியப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கை...

எம்நாட்டில் பிரச்சினை என்றுதானே வெளிநாடுகளுக்கு ஓடிவந்தம்... ஆனால் இங்கு நம்மவர்கள் வாழும் நிலையோ வித்தியாசமாய் உள்ளது...பணத்தால் மதத்தால் ஏன் இன்னும் பலவிதத்தால் தங்களை மாற்றிக் கொண்டு வருகின்றார்கள்... இன்னும் அவர்களின் மனங்களில் மாற்றமில்லை... இந்த நிலையில் அகதி வாழ்க்கை...

எப்படியோ எல்லாம் வாழ்கின்றார்கள்

உங்களை நான் இருந்து பகிர்ந்துகொண்ட அன்பு நிம்மதி இங்கில்லை... அவசர உலகம்தில் நானும் ஓடிப்பார்த்தேன்...இந்தப் பெய் முகங்களைப் போட்டு என்னால் ஓடிமுடியவில்லை...

அண்மையில் செய்தியொன்று அறிந்தேன்...உவ்விடம்...கொடிய இராணுவம் எத்தனையோ மக்களைக் கொன்றொழித்ததாக...வேறு நாடுகளில் பிரச்சினைகள் நடந்தால் இங்கு உடனுக்குடன் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் எம்நாட்டில் நடக்கும் பிரச்சினைகள் இந்த உலகுக்குத் தெரியவில்லை. இங்கிருக்கும் எம்மவர்களில் பலர்கூட அதனை அறியவும் முயற்சிப்பதில்லை. இந்த நிலையில் என்னால் எல்லாவற்றையும் மறந்துவாழவும் முடியவில்லை. நான் இனியும் இங்கிருப்பதால் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. எனவேதான் நான் அங்கு வருவதாக உத்தேசித்துள்ளேன்.

நான் பிறந்தேன் வளர்ந்தேன். இதுவரை உங்களுக்கு என்ன செய்தேன்? அன்றி என் தாய்நாட்டிற்காகத்தான் என்ன செய்தேன்? எத்தனையோ ஆயிரமாயிரம் இளைஞர்கள் யுவதிகள் என நம் தாய்நாட்டிற்காய் அங்கு தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே...இவர்கள் யார்? என்னைப் போன்றவர்கள்தானே? அவர்கள் வாழ விரும்பும் இல்லாதவர்களா? அன்றி வாழத்தான் தெரியாதவர்களா?

அவர்களாலும் முடியும். ஆனாலும் அவர்கள் தாய்நாட்டின்மேல் நேசம் கொண்டவர்கள். விடுதலைக்கு வித்திட்டவர்கள்...இவர்களின் வாழ்க்கைக்கு ஓர் அர்த்தமும் இருக்கின்றது. ஏன் வரலாறும் இருக்கின்றது...அவர்களது மரணங்களும் மரணிப்பதில்லை நான் ஒருவேளை இங்கு இறந்துபோனால் அகதி ஒருவர் மரணம். அர்த்தமற்ற மரணம்.

எனவேதான் சிந்தித்தேன். சிந்தித்ததின் விளைவுதான் என்னை என் தாய்நாட்டிற்காக அர்ப்பணிக்கப் போகின்றேன்.

என் முடிவு உங்களுக்கு ஆச்சரியமாகத் தோன்றலாம்.

ஆனாலும் என் மனதில் இந்த முடிவு ஒரு மனநிறைவைத்தருகின்றது. என் தாய்நாட்டிற்கு என்னை அர்ப்பணித்து அதில் நான் மரணித்தாலும் அதில் அர்த்தம் உண்டு.

மரணத்திலும் மனிதன் வாழவேண்டும்.

எனவே என்னை எல்லோரும் மன்னித்துவிடுங்கள்.

மறுபடியும் உங்களைச் சந்திக்கின்ற வாய்ப்புக் கிடைத்தால் உங்களைச் சந்தித்துக் கொள்வேன்.

அதுவரையில் உங்கள் நினைவுகள் என்றும் இருக்கும்.

அன்புடன் -
உங்கள் ஜாணி.

செல்வியின் கண்கள் குளமாயின.

"பார்த்தியோ பிள்ளை. இவன் செய்தவேலையை?"

குழுழினார் சதாசிவத்தார்.

"அப்பா! அவன் என்ன செய்திட்டான்? அவனைப் பொறுத்தவரையில் அவனின் முடிவு சரியாய்த்தான் படுகுது. என்னைப் பொறுத்தவரையிலும் சரிதான் அப்பா. அவன் எம் தேசத்துக்காகப் போராடுவது எமக்குப்பெருமைதானே!"

உணர்வலையோடு பேசினாள் செல்வி.

"என்ன இருந்தாலும் பிள்ளை... உன்னை அவன் சிந்தித்து இருக்கவேணும். உன்பொறுப்பை அவன் எடுத்திருக்கவேணும்!"

"என்ன பொறுப்பு... தாய்நாட்டுக்காகப் போராடுவதும் பொறுப்புத்தானே! என்னைப்பற்றிக் கவலைப்படாதேங்கோ அப்பா... இன்னுமொன்று... நீங்கள் புரோக்கரிடம் போகவேண்டிய தேவையுமில்லை!"

"ஏன் பிள்ளை?"

"என்னப்பா விளங்காமல் கதைக்காதேங்கோ! நல்லபடியா இருங்கோ... நான் வேலைக்கு வெளிக்கிடவேணும்!"

செல்வி வேலைக்குப் போக ஆயத்தமானான்.

ஜானியின் கடைசிக்கடிதம் வந்து பல மாதங்களாகிவிட்டன.

அவனின் நிலைபற்றி அதற்குப் பிறகு எதுவும் தெரியவில்லை.

செல்வி இப்போதும் வேலைக்குச் சென்றுகொண்டுதான் இருக்கின்றான்.

□□□

உன்னையே உணர்வாத நீ...

மற்றவனின் உணர்ச்சிகளை எப்படி நீ புரிவாய்?

உன்னையே நம்பாத நீ

மற்றவனில் எப்படி நீ நம்பிக்கை வைப்பாய்?

உன்னையே திருத்திக் கொள்ளாத நீ

மற்றவனை எப்படி நீ திருத்துவாய்?

எவருக்குமே பணியாத நீ

மற்றவனை எப்படி நீ பணியவைப்பாய்?

உன்மொழியை கற்காத நீ

பிறர் மொழி எப்படி நீ கற்பாய்?

வீட்டினிலே பற்று இவ்வாத நீ

நாட்டினிலே எப்படி நீ பற்று வைப்பாய்?

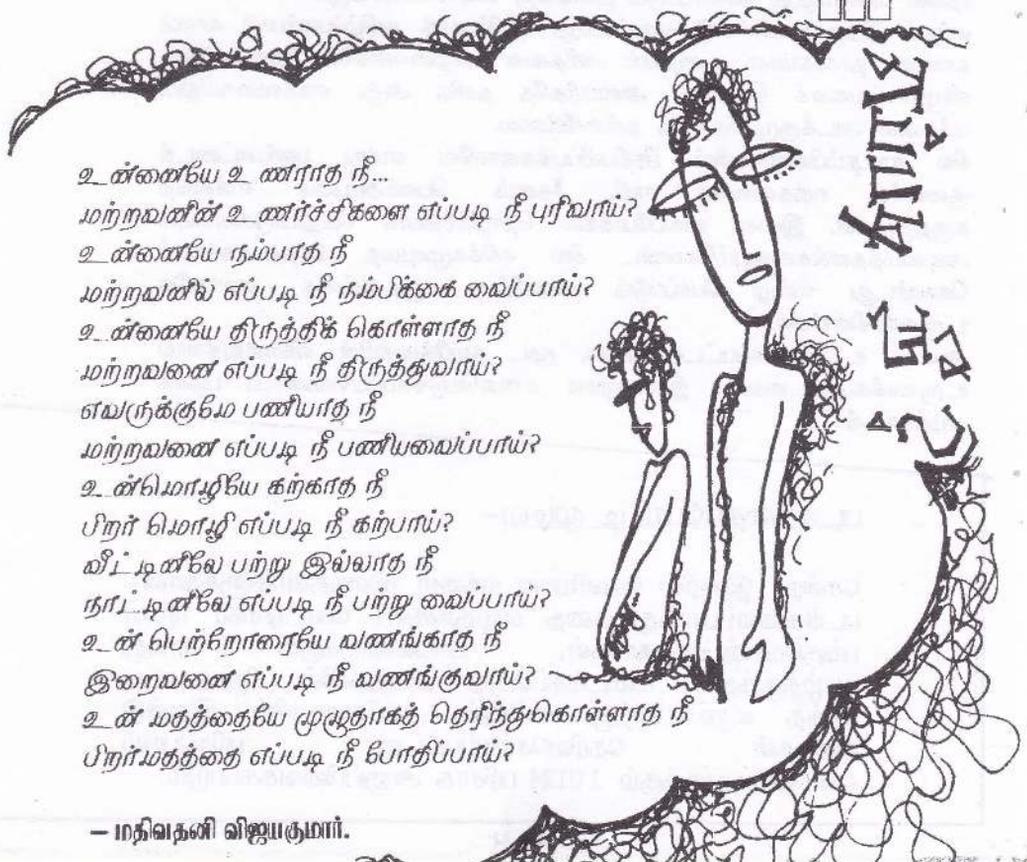
உன் பெற்றோரையே வணங்காத நீ

இறைவனை எப்படி நீ வணங்குவாய்?

உன் மதத்தை யொழுகாத நீ நெரிந்துகொள்ளாத நீ

பிறர்மதத்தை எப்படி நீ போதிப்பாய்?

— மதிவதனி விஜயகுமார்.

**தமிழ்ப்பண்பாடு கண்ட
பெண்ணரிமையும்
சமத்துவமும்.**

**-அ.கணேசலிங்கம்.
(பிறேமன்)**

இன்றைய சமுதாயம் பெண்களின் சமத்துவம்பற்றி ஏன் சிந்திக்கிறார்களென்றால் அவர்களின் விளக்கமின்மையும் மூட நம்பிக்கையும்தான் முக்கிய ஒரு பிரச்சினையாகின்றது. அதைவிடுத்து காலகாலமாக சமுதாயத்தில் பெண்கள் எப்படி வாழ்ந்தார்கள் குடும்பம் தொழில், கலை, கலாச்சாரம், வீரம் என்பவை யாரால் எப்படி பேணப்பட்டு வளர்ச்சிகண்டு வருகின்றது என்றால் அதில் முக்கிய பங்கு பெண்களுக்கே போய்ச் சேருகின்றது.

பெண்கள் தங்களுக்குத் தாங்களாகவே போட்ட சில கட்டுப்பாடுகள்தான் நாளடைவில் அவர்களின் அடிமைத்தனத்திற்கு வித்திட்டது.

அடிமைத்தனம் என்கின்றபோது குடும்பநிலையில் உருவாகி சமுதாய ரீதியில் பரிணமித்து காணப்படும் நிலைக்கு வளர்ச்சிகண்டது.

எங்கள் இந்துப் பண்பாடு எனும்போது குறிப்பாகத் தமிழ்ப்பண்பாடு காலம் காலமாக நாகரீகமான முறையில் மனிதனை வாழவைக்கவே தேவைப்படும் விழுமியங்களைக் கொண்டு அமைந்ததே தவிர, அது எந்தவகையிலும் மக்களை அடக்குமுறைக்குத் தள்ளவில்லை.

சில மூடநம்பிக்கைகளின் பிரதிபலிப்புக்களாகவே எமது பண்பாட்டைக் குலைக்க வந்தவையே சாதி, சீதனம், பெண்அடிமை என்கின்ற கருத்துக்கள். இவை காலப்போக்கில் தொழில்ரீதியாக வேறுபாடுகளையும் அடிமைத்தனங்களையும்கொண்ட சில சகிக்கமுடியாத சிந்தனைகளைக் கொண்டது என்று பேசப்படும் அளவிற்கு சமுதாயத்தை அவர்களே உருவாக்கினார்கள்.

ஆனால் உருவாக்கப்பட்டவையல்ல, மூட நம்பிக்கையின் விளைவுகளால் உருவாக்கப்பட்டவையே இவ்வாறான களையெடுக்கப்படவேண்டிய பழக்க வழக்கங்கள்.

படக்கதைப்போட்டி முடிவு-

சென்ற இதழில் வெளியான எங்கள் இளந்தளரீகளுக்கான - படங்களைப்பார்த்து கதை எழுதுங்கள்! போட்டியில் 18பேர் பங்குகொண்டிருந்தார்கள். அனைவருக்கும் எமது வாழ்த்துக்கள். கிடைக்கப்பெற்ற கதைகளில் சிறந்தகதை, சிறந்த உறுப்பெழுத்து என்னும் அடிப்படையில் இரண்டு கதைகள் தெரிவுசெய்யப்பட்டன. பரிசுபெறும் ஒவ்வொருவருக்கும் 10DM பரிசாக அனுப்பிவைக்கப்படும்.

இவை இடையில் செருகப்பட்ட அடிமைத்தனமே தவிர இது தமிழ்ப் பண்பாட்டின் குறையாக கூறுவது தவறானதாகும்.

பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களை நாம் சற்று நோக்குவோமெனில் அங்கு வீரத்தின் வித்துக்களாகவும் பண்பாட்டின் அத்திவாரங்களாகவும் குடும்பத்தின் தலைவர்களாகவும் ஏன் இறைநிலையில்வைத்து பூஜிக்கப்படுபவர்களாகவும் பெண்கள் காணப்படுகிறார்கள்.

இவற்றிற்கு உதாரணங்களாக சங்ககாலப்பெண்கள் இதிகாசகாலப் பெண்கள் காணப்படுகிறார்கள்.

இலங்கையில் ஆதிக்குடிகளான இயக்கர், நாகர், வேடர் எனும் இனத்தின் குழுக்களின் தலைவர்களாகப் பெண்களே காணப்பட்டார்கள்.

ஐம்பெருங்காப்பியங்களிலே பெண்கள் எந்தளவு உயர்நிலையில் வாழ்ந்தார்கள் என்கின்ற கருத்துக்களைக் காணமுடிவதுடன் ஆதிகாலத்தொட்டு தற்காலம்வரை தமிழ்ப்பண்பாடு பெண்களை முதல்நிலையில் வைத்தே போற்றியிருக்கக் காண்கிறோம்.

இந்துக்கலாச்சாரத்தில் பெண்கள்நிலையை நாம் பார்க்கும்போது, பெண்தெய்வ வணக்கம் எந்தளவு காணப்படுகின்றது என்பதை ஆராய்வதன்வாயிலாகக் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

சிவன் இன்றிச் சக்தியில்லை. பூமாதேவி, கங்காதேவி என்ற இயற்கைச் சக்திகளுக்கே பெண்நாமங்கள் கொடுத்து வழிபடுகின்றோம்.

சக்தியே பெண்கள் என்று வழிபடும் தமிழ்ப்பண்பாடு பெண் அடிமைத் தனத்திற்கு இம்மியளவும் வித்திடவில்லை என்பதை நாம் ஆணித்தரமாக விளங்கிக்கொள்ள முடிவதுடன் இன்றைய சமுதாயத்தில் பேசப்படும் சீதனம், சாதிக்கொள்ளை, பெண்இரண்டாந்தரப்பிரஜை என்கின்ற அருவருக்கத்தக்க கருத்துக்களைக் களையெடுத்து எமது தொன்றுபட்ட தமிழ் விழுமியங்களைப் புனிதப்படுத்தவேண்டிய பங்கு எமது சமுதாயத்திற்கு தற்பொழுது தேவைப்படும் முக்கியமான ஒரு சீர்திருத்தம் என்பதை ஒவ்வொரு தமிழனும் உணரவேண்டிய தேவையாகின்றது.

வாழ்க தமிழ்! வாழ்க சமத்துவம்!

சிறந்தகதைக்கான பரிசு

செல்வி தயாளினி நடராஜா
(Stubben)

சிறந்த உறுப்பெழுத்துக்கான பரிசு

செல்வி ஆன் வினோலினி நடுசன்
(Havixbech)

பரிசுபெற்ற கதைகள்

எங்கள் இளந்தளிரிகள்

சிறுவர் சஞ்சிகையில் வெளிவரும்.

பிறேமன் தமிழாலய விழா!

உலகத் தமிழர் இயக்க கல்விப்பணியின்கீழ் இயங்கும் பிறேமன் தமிழாலய சேவை ஆண்டுவிழா எதிர்பார்த்ததையும்விட மிகவும்சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இயல், இசை, நாடகம் என முத்தமிழையும் அள்ளிவழங்கிய தமிழாலய மாணவர்களின் திறமைகண்டு பெற்றோர் பெருமிதம் கொண்டனர். பிறேமன்நகரின் ரெனிவர், குக்டிங், ஆஸ்ரன் ஆகிய பகுதிகளைச் சேர்ந்த மூன்று தமிழாலய மாணவர்களும் இணைந்து வழங்கிய இத் தமிழாலய விழாவில் மெளனாஞ்சலி, மங்களவினக்கேற்றல், தமிழாலய கீதம், ஆகியவற்றையடுத்து ஆசிரியை செல்வி கௌரி நாகலிங்கம் வரவேற்புரை வழங்கினார்.

மாணவர்களின் பேச்சு, கவிதை, அபிநயநடனம், எழுச்சிநடனம், கோலாட்டம், கர்நாடக சங்கீதம், பண்ணிசை, மெல்லிசை, கவியரங்கம், பரிசளிப்பு, ஆகியவை இவ்விழாவில் இடம்பெற்றன.

விசேடநிகழ்ச்சியாக தமிழாலயமாணவர்கள் பங்குகொண்ட "நெருப்புவிழிகள்" நாடகம் அனைவரினதும் ஒட்டுமொத்தமான பாராட்டுதலைப் பெற்றது.

தமிழினம் மாணத்தோடு வாழவிரும்பும் சமுதாயம் என்பதை இந்நாடகம் வெளிப்படுத்தியது. இதனை கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தைச் சேர்ந்த வ்யூப்பற்றால் திரு தா.சிவநாதன் நெறிப்படுத்தினார். தமிழாலய விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்ட உலகத் தமிழர் இயக்க கல்விப்பணிப் பொறுப்பாளர் திரு இராநாகலிங்கம் தமிழாலயங்களின் வளர்ச்சியிலேயே பிள்ளைகளின் மொழி,கலை,கலாச்சார வளர்ச்சியும் தங்கியுள்ளதென்றார்.

தலைமை உரையை ரெனிவர் தமிழாலயநிர்வாகி திரு மா. லெட்கமிகாந்தன் வழங்கினார். தமிழாலய வளர்ச்சிக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிவரும் பெற்றோர், ஆசிரியர்களின் பணியைப் பாராட்டிய அவர், ஏனைய பெற்றோர்களும் தமது பிள்ளைகளின் தமிழ்க்கல்வியில் அக்கறை செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

நன்றி உரையை ஆசிரியை திருமதி ஞானேஸ்வரி கந்தசாமி தெரிவித்தார்.

— வீ.ஆர்.வீ.

1997ல்

பூவரசு கலை இலக்கியப் பேரவை
வாசகர்களுக்கு வழங்கும்
சிறப்பு வெளியீடுகள்!

1.

கையெழுத்துப் பிரதிகள் 1985-1995

சிறப்பிதழ்.

(புலம்பெயர்நாடுகளில் வெளிவந்த தமிழ் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து தேர்வுசெய்யப்பட்ட ஆக்கங்களைத் தொகுத்து பூவரசு வெளியிடவிருக்கும் சிறப்புத் தொகுதி.)

2.

அவர்களும் இவர்களும்.

(இந்துமகேஷ் எழுதிய தாளைய மற்றும் இசைநாடகங்கள் 3.)
நூல்வடிவில்!

3.

யௌவனமில்லாத யதார்த்தங்கள்!

உங்கள் அபிமான எழுத்தாளர் இராஜன் முருகவேல்
எழுதிய இனிய சிறுகதைகளின் தொகுப்பு.

வெளியீடு —

பூவரசு கலை இலக்கியப் பேரவை
ஜெர்மனி.

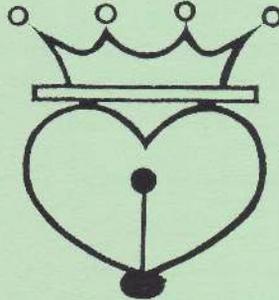
”உலகமே நம் இல்லம்
உள்ளமெல்லாம் நம்சொந்தம்.”

புவரசு வாசகர்வட்ட
கலை, இலக்கிய ஆர்வலர்களின் ஒருங்கிணைப்பில்
புவரசு கலை இலக்கியப் பேரவை.

புலம் பெயர் வாழ்வில் புவரசு
தன் கலை, இலக்கியப் பணியை
மேலும் விரிவுபடுத்துகிறது.

ஜெர்மனி, சுவீடன், பிரான்ஸ், நெதர்லாந்த், வடன்மார்க்,
லண்டன், நோர்வே, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, மலேசியா,
ஆசிய நாடுகளில்
புவரசு கலை இலக்கியப் பேரவையின்
சிறப்பும் பிரதிநிதிகள்.

மேலும் விபரங்கள்
புவரசு 7வது ஆண்டு ஆரம்ப சிறப்பிதழில்!

இலக்கிய நம்பிற் ஏடு.

”நாம்வாழத் தமிழ் வாழும்
தமிழ்வாழ நாம் வாழ்வோம்!”